

VOL. XXII

JUNE - BIRŽELIS

NO. 6 - 387

PAVASARĪ, VYTAUTO KALNE

VYTIS—The Knight

Published monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

—Subscriptions—

Yearly.....\$1.80 Foreign Countries.....\$2.00
Single Copy.....15c

VYTIS

4736 South Wood St. Chicago, Illinois
Phone Lafayette 6298

Editor Attorney A. Lapinskas

Managing Editor Al. Manstavičius

ŠIO "VYTIES" NR. BENDRADARbiai:

A. Mažeika

P. Daužvardis

„Vyties“ Korespondentai

OUR BUSINESS

Recently we received a report from New York disclosing the contributions made to the Special Building Fund during the first 5 months of this year. The Councils are asked to check the list given below and report to the Supreme Council any discrepancies that they may find.

Councils	Amount
4—Chicago, Ill.	No returns
5—Chicago, Ill.	\$ 4.00
6—Hartford, Conn.	12.00
7—Waterbury, Conn.	No returns
8—Chicago, Ill.	No returns
10—Athol, Mass.	22.60
11—Homestead, Pa.	4.00
12—New York, N.Y.	17.20
14—Cicero, Ill.	7.00
17—So. Boston, Mass.	11.65
24—Chicago, Ill.	No returns
25—Cleveland, Ohio.	14.35
26—Worcester, Mass.	19.30
27—Norwood, Mass.	24.00
36—Chicago, Ill.	No returns
38—Kenosha, Wis.	No returns
41—Brooklyn, N.Y.	29.75
55—East Chicago, Ind.	58.00
61—Paterson, N.J.	13.35
67—Bayonne, N.J.	No returns
78—Lawrence, Mass.	No returns
83—Rockford, Ill.	2.00
85—Westville, Ill.	No returns
90—Kearny, N.J.	8.95
93—Rochester, N.Y.	12.50
96—Dayton, Ohio.	6.80
102 Detroit, Mich.	No returns
103—Providence, R.I.	15.80
109—Great Neck, L.I.	17.60
110—Maspeth, L.I.	14.00
111—Cliffside, N.J.	15.00
112—Chicago, Ill.	8.60
113—Linden, N.J.	No returns
124—Jersey City, N.J.	5 00
125—Columbus, Ohio	9.00
K of L Press	3.00

Total received \$355.55

Lucky Members

\$25.00

Mr. Anthony Girnius, 57-41 64th St.,
Maspeth, L.I. N.Y.

\$15.00

Mrs. J. Bacevich, 2110 Broadway,
East Chicago, Ind.

\$10.00

Mr. Roger Cornell, 46-42 190th St.,
Flushing, L.I. N.Y.

\$1.00 each

Joseph, Brokovich, 103 Harrison St.
Worcester, Mass. K. J. Viesula,
11 St. Johns Ave., Norwood, Mass.
Walter Weisburg, Middle Necks rd.,
Great Neck, L.I. N.Y. Beatrice E.
Marsh, 236 W. 4th Ave., Columbus,
Ohio. Miss Violet Obly, 98 Cedar
St., Garfield, N.Y.

—x—

GRANDPA'S LOGIC

Ants have a great reputation for working but they have their good times. We never attended a picnic that there were not some there.

CENTRO VALDYBA

Kun. A. Valančius, Dv. Vadas,
33rd and Lituanica Ave., Chicago, Ill.

Antanas J. Mažeika, Pirmininkas,
145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.

Juozas Poška, I-Vice Pirm.,
2215 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Pr. Razvadauskas, II-Vice Pirm.,
233 E. St., So. Boston, Mass.

Monica Z. Peters, Raštininkė,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

Michael Martinkus, Išdininkas,
32 Winfield Ave., Jersey City, N.Y.

John Bačinskas, Išdo Globėjas,
344 Millbury St., Worcester, Mass.

John Wainis, Išdo Globėjas,
704 Washington Ave., Linden, N. J.

Spaustuvės Direktorai

Adv. Konnie J. Savickus,
Kūno Kultūros Rumai,
Kaunas, Lithuania.

Kun. P. Katauskas,
6812 S. Washtenaw Ave.,
Chicago, Ill.

Al. Manstavičius,
1448 N. Wood St., Chicago, Ill.

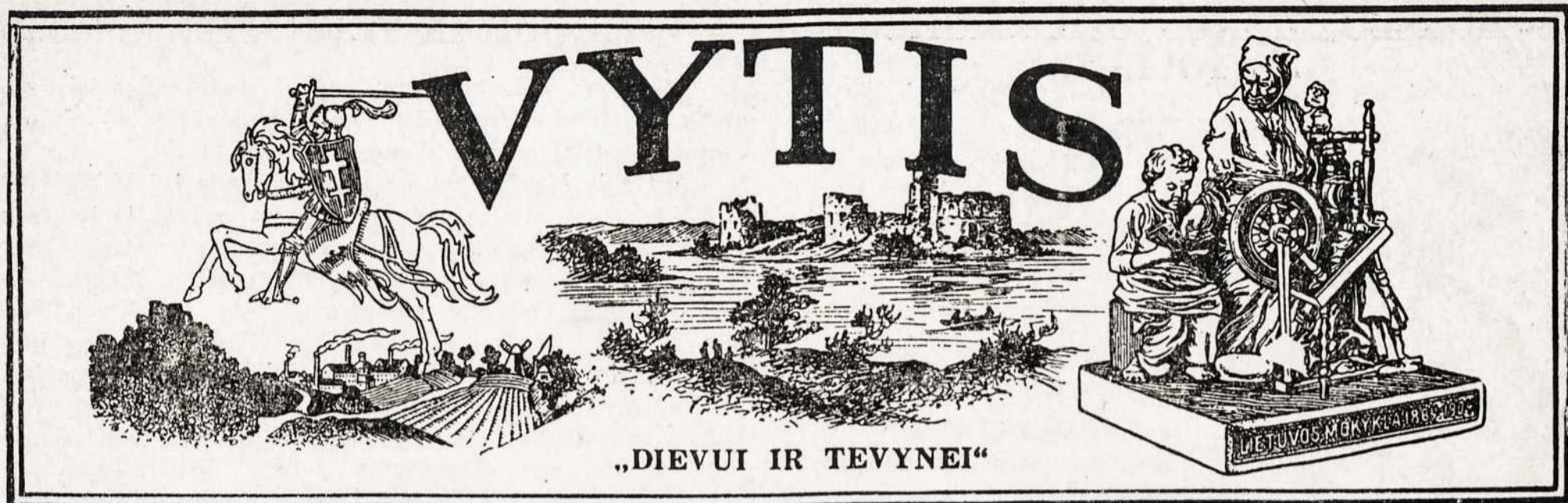
Literatūros Komisija

J. Poška Kun. S. Vembrė
A. Mažeika M. Z. Petraitienė
Pr. Zdankus Pr. Razvadauskas
Kun. J. Vaškevičius, M.I.C.

K of L DAY

July 4, 1936

At VYTAUTAS GROVE
Crawford and 115th

RENGKIMĖS PRIE SEIMO

Štai ir vėl artėja rugpiūčio mėnuo ir podraug Lietuvos Vyčių vienas iš svarbiųjų įvykių — 24-asis organizacijos seimas, kur bus išduodama ištisų metų veikimo įvairios atskaitos, pranešimai ir daroma nauji nutarimai.

Be abejonės visos kuopos, apskričiai, pavieniai nariai bei organizacijos remėjai smarkiai rengiasi tam įvykiui dar ir todėl, jog čia dalyvaus mūsų idėjos brolių Lietuvoje — pavasarininkų ypatinga delegacija: Dr. Juozas Leimonas, pavasarininkų vyriausias vadas ir adv. J. Laučka, mums visiems gerai žinomas veikėjas. Tat garbingų iš Lietuvos svečių dalyvavimas iš tikro priduos šiam seimui nepaprastos vertės ir atskleis naują organizacijos lapą. Štai čia ir yra ta svarba kiekvienam veikėjui dalyvauti šiame seime.

Šie metai Lietuvos Vyčių organizacijoje yra labai nepaprastai reikšmingi, nes šiais metais padaryta bent keletos naujų didelės reikšmės žygių pradžia, kokia iki šiol ir nebuvo dar bandyta per ištisus 23 organizacijos gyvavimo metus. Tas ištikro pastumės visą organizacijos veikimą pirmyn.

Niekas ir neužginčys, jog svarbiausių iš tokių žygių—įvykių, tai „Pavasario“ Federacijos atstovų Dr. J. Leimono ir J. Laučkos atsilankymas su puikiaja pačių pavasarininkų sutaisyta paroda ir jų maršruto surengimas po vyčių kuopas ir abelnai kolonijas, sustiprinti mūsų organizacijos veikimą. Ištikro tas jų atsilankymas yra labai reikšmingu netik mums, bet ir ypatingai visai Amerikos lietuvių katalikiškai visuomenei.

Pereitų metų seime be daugelio kitų labai svarbių nutarimų buvo vienbalsiai nutarta įsteigti fondas nuosavam vyčių namui įsigyti. Ten pat gražų pavyzdį padarė 10 Athol, Mass. kuopa paaukodma \$20.00. Tą pavyzdį pasekė ir kitos kuopos ir ypatingai gražiai pasirodė 41 Brooklyno kuopa surengdama parengimą, kurio visą \$40.08 pelną paskyrė į fondą. Tik gaila, kad nors seimo laiku buvo ir vienbalsiai nutarta, jog kiekviena kuopa iki rudens būtinai padarytų po parengimą, kurio pelnas būtų skiriama tam tikslui, bet iki šiol vos tik keletas kuopų tai išpildė.*)

Užtat kuopos ir apskričiai, kurie prie šio namų fondo auginimo neprisidėjo, turėtų tą svarbų reikalą tuoju apsvarstyti ir nutarti koku būdu prisidėti prie šios savo pareigos išpildymo, apie ką ir seime turėtų padaryti pranešimą.

Taipgi turėjome tam pačiam tikslui jau ir laimėjimą, kurio pasekmės tik pusėtinai geros. Čia reikia pažymėti, jog irgi tik kelios kuopos tame reikale nuširdžiai pasidarbavo ir savo nuskirtą kvotą atliko, gi kitos tik pripuolamai ir nekuri tiesiog jokios paramos nesuteikė lyg tai būtų ne mūsų visų bendras reikalas.

Užtat toks didelis dalykas pelno davė vos porą šimtų dolerių, nors ištikro galima buvo gauti daug kartų daugiau. **)

Dar vienas svarbus mūsų užsimojimas nėra baigtu, būtent: mūsų organizacijos naujų narių vajas, kuris prasidėjo su pavasarininkų delegacijos atvykimu ir baigsis seimo laiku. Kuopoms įrašusioms daugiausiai naujų narių bus įteikta dovanos. Čia kuopos turėtų pasinaudoti pavasarininkų atsilankymą ir jų pagelba patraukti į organizaciją daugiau naujų narių, tuo ją padidinti ir sustiprinti.

Be to, pereitame seime išrinkome nemažai įvairių komisijų visokioms pareigoms atlikti, būtent: a) literatūros komisiją, b) vyčių ženklelių komisiją, c) ritualo komisiją, d) leidimo komisiją, e) pavasarininkų komisiją ir f) brošiūrėlės komisiją. Ar jos joms skirtas pareigas atliko, išgirsime seime. Bet jei ne, tai iki seimo yra likę dar laiko ir tuoju turėtų stoti darba, kad joms skirtas pareigas atliktus.

Taipgi renkimės savo seimui, kuris įvyks rugpiūčio 4, 5 ir 6 d. Providence, R. I. jau dabar — netik skaitlingai jame dalyvauti, atsivežti daugybę naujų sumanymų, bet taipgi visi be išimties, atlikime pereitų seimų padarytus nutarimus ir mums uždėtas pareigas. Nes seime reikės išduoti atskaita mums visiems, netik valdybai ir komisijoms, bet ir kuopoms, apskričiams ir paviniams nariams.

A. MAŽEIKA, Centro pirmininkas.

NAMŲ FONDO STOVIS

Nors pereitų metų seime buvo padaryta nutarimas, kad visos kuopos iki lapkričio mėnesio, 1935 m. surengtų po parengimą namų fondo naudai, bet net iki šiol tik mažas jų skaičius savo priedermę atliko. Parengimus padarė, ir pelną prisiuntė į namų fondą sekančios kuopos:

Seimo laike surinkta (centų)	\$01.53
10-tos Kuopos, Athol, Mass. auka	20.00
12-tos Kuopos, N. Y. C. auka	10.00
41-os Kuopos, Brooklyn, N. Y. auka	40.08
109-os Kuopos, Great Neck, R. I. auka	25.00
17-tos Kuopos, Boston, Mass. auka	18.77
112-os Kuopos, Chicago, Ill. auka	15.00
Viso	\$130.38
Pelnas iš N. Y. ir N. Y. Dramos Ratelio parengimo	\$11.10
Pelnas leidimo namų fondo	199.66
Viso namų fonde	\$341.14

*) Namų fondo atskaita telpa atskirai.

**) Leidimo atskaita telpa atskirai.

MOKSLO DIENOS UŽSIBAIGĖ... KAS TOLIAU?

“Vyties” redakcija sveikina visus L. Vyčių narius-es ir bendrai lietuvius katalikus, kurie baigė mokslą 1936 m. linkėdama jums laimės ir pasėkmingos ateities.

Mokslo užbaigimo dienos dar kartą lankosi mūsų tarpe. Tenka pripažinti, kad tos dienos yra tikrai džiuginančios, nes lietuviškos pradinės mokyklos, akademijos ir kolegija išleidžia daug naujų darbininkų. Jaunesnieji tęsia savo mokslą aukštesnėse mokyklose, ir dažnai dėl finansinių sumetimų stoja į viešąsias. Gi baigusieji aukštesnes mokyklas traukia į pasaulį “laimės ieškoti”. Taip vieni taip antri nejučiomis atsiranda naujose ir visai svetimose gyvenimo sąlygose, susiranda naujus draugus, įdomaujasi kitomis idėjomis ir palengva šalinasi nuo lietuviybės centrų, lietuviško veikimo ir net kartais nuo savo tikėjimo. Kiekvienam rimtam katalikui ir lietuviui tuojau atsistoja prieš akis klausimas: ar įgytas religinis mokslas pradinėse mokyklose ir įskiepyti lietuviybės daigai yra taip išsisknyje jaunųjų širdyse, kad niekas neįveiks paveržti iš mūsų tarpo? Dabartinis gyvenimas jau duoda mums atsakymą. Tikėjimo dalykuose jaunimas yra daug stipresnis negu tautybės, ir tur būt todėl, kad tikėjimo dalykai yra daug aiškiau išdėstomi, ir net kai kuriose lietuvių bažnyčiose anglų kalba. Gi kalbėti apie lietuviškus reikalus anglų kalba daugelis mūsų mūsiškių skaito negalima.

Dėlto metams slenkant lietuviška jaunolio širdis pradeda neatboti visa kas lietuviška, nes ji negauna reikalingo lietuviybės maisto, o jei kartais ir gauna, tai tokioje formoje, kad jis jiems beveik nesuvirškinamas. Ir tada noroms nenoroms pradeda mūsiškiai šukauti, kad jaunimas neorganizuotas, kad jau ištautėję.

Gaila kad be reikalo taip dažnai minime apie neorganizuotumą ir nutautėjimą. Mūsų parapijose dabar yra daugiau įvairių organizacijų negu praeity, tik kiekviena kažin kodėl ko laukia. Atrodo, kad senesnieji ir jaunesnieji laukia darbo. Tat pasistengkime surasti jiems darbo ir atsiras organizacijų darbuotė.

Neužtenka mums turėti draugijas parapijų ribose, neužtenka vien darbuotis parapijos skolų atmokėjimui, reikia kad kiekviena draugija savo veikime darytusi pažangesnė, kad jų veikimas liestų jų pačių narių tobulėjimą, o ypatingai draugijos lietuviybės darbe turėtų būti praktiškesnės. Tuo noriu pasakyti, kad jau laikas rūpintis lietuvišku kultūriniu darbu šiapus vandėnyno. Itin būtų sveika, jei visuomenės vadai pradėtų daugiau įdomautis mūsų padėtimi šioje šalyje. Kada pradėsime daugiau rūpintis savo socialės padėties gerinimu, tai ir jaunimas dirbs bendrai ir nereikės jo ieškoti: jis pats ten pribus.

Two

MINĖKIME TĖVŲ DIENĄ!

Štai, jau atėjo du gražiausieji metų mėnesiai: gegužis — Gėlių Karalienės mėnuo ir birželis — Švenč. Jėzaus Širdžiai skirtos dienos.

Antrasis Marijos mėnesio sekmadienis tai MOTINOS DIENA. Tuomet mes aukojome savo maldas ir bendras Komunijas už tas karžyges motinas, kurios tiek daug kilnių, gerų žmonių yra išugdžiusios mūsų tėvynei.

O trečiąjį birželio sekmadienį mes švenčiame TĖVO DIENA, kaip tai kituose katalikų kraštuose kad yra daroma. Dėl to šiemet birželio mėnesio trečiąjį sekmadienį ir mes pasirūpinkime surasti gausius vyrų būrius prie Dievo Stalo, prašydami sau ir visiems šeimų vadams kuo daugiausia Jėzaus Širdies palaimų. Ypač šiais sunkiais krizių laikais turėtume atsiminti mūsų brolius bedarbius ir neišbrendamų skolų bei kitų rūpesčių prislėgtus tėvus, melddami tiems tėvam — kentėtojams daugiau krikščioniškos drąsos ir kantrybės. Ogi tų Dievo malonių jiems reikia bent dvigubai daugiau negu kam kitam. Todėl ir Išganytojas ne vienoms motinoms pasakė tuos reikšmingus žodžius: „Eikite prie manęs visi, kurie vargstate ir apsunskinti esate, o Aš jus atgaivinsiu“.

Tai, gražu žiūrėti, kad vaikučių būriai iškilmingai nusiteikę skuba į bažnyčią melstis už savo motutę senagalvėlę. Tai kodėl gi mums nesimelsti už vyriausias šeimų galvas — tėvus?! Žinokime — tol neižengs į mūsų lietuviškas pastoges religinio bei dorinio prisikėlimo spinduliai, kol tėvų širdys bus atskirtos nuo Visagalės Kristaus Širdies! Tėvo diena ir galėtų lengvai atidaryti ir be to jau gana atviras vyrų širdis — Širdžių Valdovui!

— T. P.

SEKRETORĖS UŽRAŠAI

NAUJŲ NARIŲ VAJAUS STOVIS IKI BIRŽELIO 10tos.

17ta Kuopa, South Boston, Mess.	81
112ta Kuopa, Chicago, Illinois,	78
48ta Kuopa, Springfield, Illinois,	54
27ta Kuopa, Norwood, Mass.,	30
90ta Kuopa, Kearny-Harrison, New Jersey	30
24ta Kuopa, Chicago, Illinois,	25½
25ta Kuopa, Cleveland, Ohio,	24
113ta Kuopa, Linden, New Jersey,	24
12ta Kuopa, New York City, N. Y.,	21
29ta Kuopa, Newark, N. J.,	18
41ta Kuopa, Brooklyn, N. Y.	81
103čia Kuopa, Providence, R. I.,	13
102ta Kuopa, Detroit, Michigan,	12
109ta Kuopa, Great Neck, N. Y.,	12
110ta Kuopa, Maspeth, N. Y.,	12
96ta Kuopa, Dayton, Ohio,	6
36ta Kuopa, Chicago, Illinois,	3

29tą KUOPĄ, Newark, N. J. Centro valdyba sveikina naujai atgijusią kuopą ir sveikina jos pirmininką Joną Rameiką, linkėdami ilgiausių metų.

9ta Kuopa, Pittsburgh, Pa., vėl atgijo ir Centro valdyba sveikina ir linki ilgo gyvenimo. Čia dėka priguli mūsų nenuilstančiam darbuotojui Juozui Bulevičiui.

PATAISYMAI — Mano pereiname pranešime buvo paskelbta kad nariai norintieji dalyvauti seime turės būti užsimokėję iki Rugpiūčio pabaigos, bet turėjo būti LIEPOS 31-mos. Nariai užsimokėję iki Liepos pirmos bus suspenduoti Rugpiūčio pirmą, taip kad suspenduotas narys neturės balso seime.

— M. Z. P.

— V y t i s

PLYŠTA ŠIRDIS...

(FELJETONAS)

Cipras Klimpa, norėdamas savo žmonai dar labiau įtikti, nupirko jai už paskutinius pinigus smailius aukštus batukus, žiemes pirštines ir paskiausios mados moterišką skrybelę, kurios prieky buvo mazgas, iš šono plunksna, o užpakaly — uodegėlė...

Ciprienė parėjo namo ir negali atsidžiaugti įsigytomis gėrybėmis. Išdėliojusi ant stalo, supliauškę katutėmis, sutrepsėjo kojytėmis, prišoko prie savo vyro ir meiliai atsilygino: į pašonę davė kumštį, o kaktą palietė šiltuoju bučkiu.

Klimpa pačiupinėjo savo tuščią piniginę, pažvelgė į žmonos akis ir galvą, kas daryti: džiaugtis, liūdėti, ar tuo pačiu atsilyginti?

Bet ilgai negalvojo, nes neturėjo laiko. Rengėsi kažkur išvažiuoti. Jau ir traukinio bilietą buvo nusipirkęs. Beliko tik susikrauti reikalingiausi daiktai: kepalėlis duonos, sūris, gabalas kumpio ir peilis su šakutėmis. Dėl to nešėdėjo šalia pačios. Pasprukęs lakstė, tupeno, krovė, karščia vosi ir vis čiupinėjo kišenes.

Klimpos žmona gyveno kuo kitu. Jai galvoj buvo ne vyras, ne jo kelionė, bet įsigytos gėrybės: batukai, pirštinės ir skrybelė. Skrybele džiaugėsi labiausiai. Užsimovė ant galvos, atsistojo prie veidrodžio ir sako savo vyrui.

— Cipruti, ar matai? Graži esu, ką? Bet, žinai, kai užmaunu daugiau į pakaušį, tai atrodo patogi, bet kai pakreipiu į šoną, tai ir negerai: spaudžia, myga — nei šis, nei tas.

Cipras, besiskubindamas susiruošti kelionėn, į žmonos skrybelę nė nežiūri. Jis pamoja nuo savęs ranka ir sako:

— Et! Jeigu spaudžia, myga ant šono, tai maukis ant pakaušio. Tokia čia man bėda.

Žmona surimtėja. Ji pažvelgia į vyrą ir ima ginčytis:

— Sakai, nenešioti ant šono? Kur tavo protas?! Nieko nesuprantu! Ši skrybelaitė reikia nešioti tik ant šono, nes jos toks fasonas! Dabar tokia mada!

Klimpa taip pat nešvelniai:

— Tai nešiok ant šono.

Klimpienė vėl:

— Kaip nešioti ant šono, kad gi ji man myga, spaudžia! Taip, žinau, tau visai nerūpėtų, jeigu man skaudėtų galva, nes tu esi be širdis, be jausmų, tu ne žmogus, bet pagalys!

Klimpa ir gi pajudino jausmus.

— Lucija, kam tu mane kankini? Ko tu čia nori?

— paklausė jis lyg visai netekęs sveikatos.

Ciprienė toliau:

— Aš noriu, kad tu man patartumei. Kas gi tu man esi: vyras, ar ne vyras? Ko gi aš turiu klaustis, jeigu ne vyro? Pagaliau, žinok, jeigu nupirkai, tai žiūrėk, kad būčiau ir patenkinta, ir kad man nespaustų!

Cipras Klimpa nusišluostė nuo kaktos prakaitą, atsikosėjo ir pareiškė:

— Klausyk, daryk taip, kaip tau geriau. Spaudžia ant šono — užsimauk ant pakaušio, ant kaktos, ant ausų — kur tik nori.

Žmona dar garsiau:

— Ką? Nori, kad žmonės į mane žiūrėtų, kaip į čiučelą, beprotę?

Klimpai pasidarė dar karščiau. Netekęs kantrybės, jis batu į grindis stukt ir sako:

— Nusiramink! Žinok, kad aš neturiu laiko! Dėl tavo galvos, dėl tavo skrybelės galiu pavėluoti traukinį! Jeigu ši skrybelė nepatogi, perdidelė ar permaža, tai grįžk krautuvėn ir pakeisk!

Ciprienė nustebo.

— Ką? Tu pabludai? Aš rinkau gal visą valandą. Tai buvo gražiausia, madniausia skrybelė. Ir dabar tu liepi ją pakeisti? Tu?!

— Kas tau liepia? Aš neliepiu. Gali maustytis ir šita. Pasilik, aš nieko nesakysiu.

— Lengva tau pasakyti „pasilik“. Bet kaip gi aš ją pasiliksiu, jeigu ji, lyg rėplėmis, spaudžia, myga man galvą?! Aš galiu susirgti!

Cipras vėl garsiau:

— Lucija! Gal proto netenki? Juk po valandos eis traukinys! Aš net sukaitęs ruošiuosi, skubu, dedu, kraunu, o tu vis bumbi ir bumbi, trukdai ir trukdai.

— Ką, aš bumbu, tau trukdau? Tai savo vyro negalima nė pasiklausti? Tai kurgi aš dabar eisiu?

Cipras Klimpa dar norėjo kažką sakyti, bet susilaikė. Pagaliau kepurę ant galvos, valizę rankon ir, nė „sudies“ nepasakęs, spruko pro duris.

— Taip, tai tau ir vyras! Kai man tenka krimstis, graužtis, kai ima sopėti galva, tada jam reikia išvažiuoti, — burbėjo likusi namie Klimpos žmona.

* * *

Kai traukinys jau buvo pravažiavęs porą stočių, Cipras Klimpa nusiraminęs traukinį saldžiai miegojo. Staiga trečioje stotyje pasigirsta šauksmas:

— Ponas Cipras Klimpa! Ponas Klimpa! Telegrama!

Klimpa pašoko, išlipo iš traukinio ir drebančiomis rankomis ėmė skaityti:

„Brangiausias! Jau sugalvojau. Kai truputį patempsiu, tai ir nespaus. O kaip tu patari? O gal geriau nunešti krautuvėn ir pakeisti? Atsakyk kuo greičiausiai. Lucija“.

Klimpa paima telegramai popieros lapą ir parašo:

„Atsakyti negaliu, nes dėl tavo skrybelės, dėl tavo įkyrėjimo iš nekantrumo jau plyšta man širdis.. Cipras“.

— URBELIS. — „J. Dr.“

* * * * *

RENGKIMĖS Į TARYBOS SUVAŽIAVIMĄ

A. L. R. K. Federacijos Tarybos suvažiavimas, kaip jau buvo seniau paskelbta, įvyks laike LRKSA Jubiliejinio Seimo, birželio 29, 30, liepos 1 ir 2 dienomis, Chicagoje. Tarybos nariai prašomi iš anksto ruoštis. Numatoma, kad suvažiavimui teks aptarti labai svarbūs ir aktualūs mūsų tautos klasimai.

Kadangi į Tarybą įeina ir Federacijos apskričių pirmininkaid ir sekretoriai ir, tikimasi, jie į suvažiavimą atvyks, labai būtų pravartu, kad apskričių susirinkimai Tarybai per savo valdybą prisiųstų savo nusistatymą vienu ar kitu tautos ir visuomenės raikalu (kuriuos matys reikalo savo susirinkimuose išskelti) ir šiaip jau sumanymų geresniam Amerikos lietuvių katalikų susiorganizavimui ir vienybei sustiprinti.

Tarybos nariai prašomi iš anksto praenšti Federacijos sekretorijai, ar į suvažiavimą attvažiuos, ar ne.

ALRKF sekretorijatas,

2334 So. Oakley ave.,

Chicago, Illinois.

DIDYSIS IR MAŽASIS PETRAS

Kieme stovėjo šulinys. Jis buvo senas, su apirusiu akmens rentiniu, kurio plyšiuose augo žolė. Žemai vandeny plūduriavo keletas lentgalių ir iškišę galvas tupėjo varlės. Jos kartais pasinerdavo, priplaukę prie sienos žiūrėdavo aukštyn ir išvadavimo laukdavo. Ten dar mirko nukritusių lapų ir gyveno juodi su rausvomis kojytėmis vabalai.

Aplink šulinį buvo tylu, kol vieną dieną privežė malkų. Jų pjauti atėjo du vyrai. Pirmasis buvo žmogus pagyvenęs. Jo kakta sunkiai gulė ant akių, per jo kairį žandąėjo randas. Antrasis nuolat krapštė didelę, su atsikišusiu pakaušiu galvą, o jo nosis buvo taip įlenkta, jog atrodė, kad ją kas tyčia per vidurį išpaudė.

— Pasispiaudyk delnus, mažasis Petrai, kad slidžiau eitų, — tarė senis jaunikliui.

— Tai matai, tai matai, didysis Petrai, — atsakė užkalbintasis, — ar jau pradėsime?

Ir kaip liūtas jis šoko į darbą. Jo bičiulis buvo ne toks smarkus. Jis iš lėto traukė pjuklą ir dūmė pypkę. Druožlės biro ant žemės. Kaladė po kaladės lėkė įkartę. Petras mažasis, taip narsiai pradėjęs, tuojaus sušilo, ėmė šniokštuoti, tolydžio prakaitą plačia rankove šluostytis ir pagaliau tarė:

— Tai matai, gal jau eisim kapot?

— Pailsai?

— Ne. Tik man čia — per alkūnes... na, matai.

Ir mažasis Petras nevykusiai pasiražė.

— Gerai, sutiko didysis Petras.

Medžiai buvo nešakoti, skilo lengvai, ir apie pietus jau gulėjo pusėtina krūva malkų. Abu Petrai jas sukrovė į kupetą, į dailią kupetą, kur kiekvienas pagalys turėjo savo vietą, galėjo džiūti saulėje, pamaži gelsti arba užauti nuo vėjo ir mirkti lietuje, Vos juodu baigė šitą darbą, kaip atėjo didžiojo Petro žmona, tiek stora moteriškė, jog teologai ir medikai būtų galėję ginčytis: ar ji vieną sielą dabar turi, o gal jau dvi?

— Valgyt atnešiau, — pasakė ji. — Ir tau, Petruk, motina įdavė.

— Ir man? — lyg nusistebėjo jauniklis.

Jis pasiėmė ryšulį. Jame buvo truputis lašinių, sūrio, o duonos — penkiems vyrams. Abu darbininkai susėdo valgyti. Žmona šniukštinėjo po kiemą ir ji viską matė: jai nepatiko namų stogai — jie esą per lėkšti, ji peikė mūro plytas, nes jos perdaug kalkių turi būti, ji ir apie malkas savo nuomonę turėjo.

— Jos per stambios, — sakė ji. — Klausyk, dieduk, kaip žmogus tokiomis kūrens? Reikia plonesnių, supranti!

Mažasis Petras dėbtelėjo į bobą, jis mielai būtų jai skersą žodį prataręs, tik ta jo galva nesmarkiai dirbo. Todėl jis buvo baisiai patenkintas, jis nuo juoko leipo, kai jo draugas atsikirto:

— Ką tu supranti apie malkas! Eik vaikų supti, o ne vyrus mokyti.

— Neprapuls ir vaikai, — pažadėjo ji, — o dėl malkų...

— Na, na, na, susičiaupk!

— Galiu ir susičiaupti, jei tau smagu, — sutiko moteris ir paėmusi piuklą į rankas ėmė piukluoti.

Mažasis Petras ir Didžiojo Petro žmona dirbdami ginčijasi....

Ėatvėj buvo girdėti vežimas bildant, automobilius signalizuojant. Aukštai orlaivis dūzgė. Mažasis Petras tąsė lašinius, jo žandai buvo išsipūtę nuo duonos, ir kaip tik dabar jo akyse ėmė žvilgėti: didysis Petras šalia savęs pasidėjo peilį žalsvai geltonomis kriaunomis. Jose buvo parodyta medžioklė — kaklą ištiesusi, pasišokinėdama nėrė stirna, o ją vijosi trys šunes. Vienas skalikas jai buvo užbėgęs už akių ir kibo prie krūtinės, kitu du lėkė paskui. „Kaip gražu!“ — galvojo vyrukas ir, kraipydamas galvą, prisilinko artyn. Dabar jis matė, kad stirna turėjo mažus ragučius, kad vienam šuniui ant kaklo buvo diržas, o pačiam peilio gale stovėjo išraižytas medžiotojas su šautuvu prie akies. Mažasis Petras žvilgterėjo į moterį. Ji dabar domėjosi šuliniu. Jo bičiulis nusigręžęs žiūrėjo į sandėlius. Niekas nematys! Vaikinas nuleido žemyn plačią savo rankovę, joje paslėpė peilį ir dar kartą apsižvalgė. Gerai, niekas nepastebėjo! Jis grobį padėjo į kišenių ir pirštais apčiupinėjo stirną, šunis, medžiotoją. Koks malonumas! Jis neiškentė ir nusijuokė.

— Ko tu čia kryšti, bezmėne? — tarė didysis Petras.

— Tai matai, — atsakė anas, — kai buvau visai mažas...

— Tau ir dabar nedaugiau proto, nors užaugai, kaip veršis.

— Proto man gana ir tiek, kiek turiu, — kalbėjo mažasis Petras ir nutilo pamatęs, kad jo draugas ėmė grabinėti aplink save.

— Kurgi peilį nukišau? — susirūpino didysis Petras.

Jis atsistojo, išvertė visus savo kišenių, pakėlė skarelę, ant kurios buvo valgio likučiai sudėti, paver-tė kaladę.

— Niekur nėr... Onutė, gal tu matei? — kreipėsi jis į žmoną.

— O kas, jei mačiau? — tarė ji, piaudama medį, — O kas, jei mačiau?

— Pasakyk! Žinai, toks dailus peilis... Vaikai taip mėgsta juo pasidžiaugti.

— Mažasis Petras jį paėmė.

Ta moteris, kaip vanagas: ji viską matė. Ji ten piaustė, dievai žino kur spoksojo, o iš jos akių niekas nepabėgo.

— Aš... aš? — sumiksėjo apkaltintasis.

Jam ėmė nesisekti, žodžiai kirtosi, jis daug būtų pasakęs, tik nieko nežinojo.

— Tu, — neskubėdama kalbėjo ji. — Dabar jis guli kairiam kelinių kišenių.

— Atiduok, Petruk, peilį. Kam tau jo reikia, — prašė senis.

— Neturiu.

— Klausyk, Petruk, būk žmogus...

Vyrukas tylėjo. Kai jo draugas žengė artyn, jis staiga sušuko:

— Nelisk, sakau tau — nelisk!

— Ko gi žviegi? — atsiliepė moteris. — Tu, die-duk, nepasiduok tam paršui. Atink.

Ji tebesėdėjo ant žiogo ir buvo visai rami. Jos vyras tarė:

— Klausyk, mažiau: duodi peilį ir ne?

— Nelisk, nelisk! spiegi tas.

— Na, savo daiktus aš pats moku atsiimti.

Tuos žodžius didysis Petras ištarė jau supykęs. Randas jo veide paraudo, kakta dar labiau nudribo ant akių. Jis priėjo prie jauniklio. Šis neprisileido, traukėsi atbulas ir pats nepamatė, kaip buvo kampe užspėstas. Jis rėkė „nelisk!“, spardė kojomis ir rankomis mosavo. Senis perdaug prie jo nelindo ir patykinęs stvėrė jį į glėbį. Juodu susikabino. Abiejų būta lygiai stiprių, vienas antro nepajėgė parmesti. Tik kyštelėjęs koją didysis Petras patiesė vaikina, užgulė ir siekė į kairį jo kišenių. Prislėgtasis stūmė puoliko krūtinę, keliais rėmė, bet nieko nelaimėjo. Tada jis pakėlė galvą ir suleido dantis į dieduko petį. Sužeis-tasis riktelėjo, dar labiau supyko, ėmė purtinti savo grobinį ir žiebė jam porą antausių. Mažasis Petras neliko skoloj ir išsivadavęs ranką didžiajam taip smarkiai siūbtelėjo į nosį, jog anas loštelėjo atgal. To užteko: jauniklis savo priešą nugarūdo į apačią ir ėmė jam būgnyti į krūtinę.

Ligi tol moteris tebesėdėjo ant žiogo. Jai nebuvo kokia naujiena, kad vyrai pešasi. Bet dabar, pamačiusi savo diedą bėdoj, ji pakilo ir sušuko:

— Petrai, nepasiduok tam vabalui! Kairėj tavo pusėj guli pagaly. Paėmęs srėbk jam į valgomąją, kad dantys išlėktų.

Jos senis ištiesė ranką prie malkos. Ir mažasis Petras sumanė griebtis moters patarimo. Taip juodu susikibo į pagalį, pakilo ir traukė vienas antrą. Jau-nesnysis jau buvo visai pailsęs, jo veidas labai paraudo. Tačiau jis kirtosi iš paskutiniosios ir pagaliau ėmė šaukti visa gerkle:

— Gelbėkit!

Na, to buvo perdaug: sykiu ir muštis ir rėkti. Jis negalėjo du darbu tinkamai drauge atlikti, senis jį vėl pasikirto ant žemės ir, norėdamas apdramdyti jo alasą, sugriebė už gerklės. Ilgai ar trumpai jis spaudė vaikino kosere, kas čia supaisys. Diedas tik tada atitako, kai pamatė pro mažojo Petro lūpas putas bėgant. Išsigandęs jis pašoko. Nugalėtasis nekilo; jo raudonas veidas ėmė blykšti; jis paspyrė kojomis, lyg atramos ieškodamas; jo dešinysis žandas trukčiojosi, paskui smakras pradėjo tirtėti.

Didžiajam Petrai kraujas smilkiniuose mušė vis smarkiau ir smarkiau, akys aptemo. Jis jau nematė aplink kiemą stovinčių sandelių. „Negyvas“ — pamanė. Jis atsiklaupė ir pakrutino gulintįjį.

— Kelk, Petreli, kelk! Klausyk, aš tau palieku peilį, tik kelk!

Mažasis Petras nejudėjo, ir senis kažin ką būtų padaręs, kai ūmai žmonos balsas jį smogte smogė:

— Policininkas, policininkas!

Iš tikrųjų! Ar šauksmo nesiklausęs ar bala žino koku reikalu kieme prie kirtikų žengė įstatymų saugotojas.

— Nu, seni, pasirodyk!

Didysis Petras tylėjo. Ir baisu ir graudu! „Argi dabar mane areštuos?“ Policininkas pats priėjo prie kupetos ir tarė:

— Ko gi slapstaisi?

Nesulaukęs atsakymo jis prisiartino prie nusikal-tėlio. Šis traukės atgal. Taip abu kurį laiką vaikštinėjo aplink malkas. Policininkas paspaudė žingsnį, žmogus taip pat didesnį šuolį davė. Pagaliau juodu

Celebrate the Fourth of July. Come to Vytautas Park at Crawford and 115th and enjoy yourself.

ristele vienas paskui antrą lapsėjo, ir ta pramogą moteriai turėjo patikti, nes ji įsiremė vidury kiemo ir akylai grožėjosi lenktynėmis.

— Stok! — komandavo tas, kuris norėjo sugauti bėglį.

Bet tų smarkių žodžių niekas nepaisė, ir atrodė, kad didysis Petras iš tikrųjų ne juokus krečia. Jis buvo sušilęs, jam kakta išprakaitavo, kairysis ūsas ėmė nervingai trukčioti.

Policininkas išsiėmė švilpuką ir papūtė. Netrukus vartuose išdygo jam du padėjėjai.

— Pasiuto! — pratarė persekiojamasis.

Ir jo žmona susirūpino. Ji pasitraukė prie šulinio ir tarė.

— Petrai nepasiduok! Sugavę jie tave užkankins.

Seniui patarimų nereikėjo, jis nieko daugiau nė nemanė, kaip tik bėgti, laikytis ligi paskutiniosios. Tačiau priešai supo jį iš abiejų šonų. Jam vienas kelias teliko — sprukti pro šulinį ir peršokti tvorą. Jis ir pasileido akių tiesumu nepastebėjęs, kad ir tas išėjimas pastotas. Kur dingti? Ir čia ir ten pinklės. Žmogelis stabtelėjo ir bematant išgirdo už savęs: „Jau turiu jį“. Taip, tuos žodžius sakė pagyras, jis per greit pasigarsino savo laimikiu, nes didysis Petras šoktelėjo pirmyn ir per rentinį puolė į žmonos rankas, tarsi jos glėbis būtų galėjęs apginti nuo visų pavojų. Jis moters nė nepasiekė, jo kojos užkliuvo už šulinio, jis pats pasverdėjo, kilstelėjo rankas į viršų ir nusiragožino į vandenį.

Moteris sušuko, policininkai pribėgo prie šulinio nukarino galvas žemyn. Vandens būta seniui ligi kaklo, duobės nepergiliausios, o pulta, matyt laimingai, nes didžiajam Petrai kūnas ir dvasia dar laikėsi išvien. Varlės susimetė į šonus, kabinosi ant sienos, jos gal stebėjosi tokia didele reptilija.

— Reikia jam kopėčias nuleisti, — tarė vienas policininkas.

— Kur jas gauti?

— Anam kieme mačiau. Tik labai ilgos, man bus sunku pakelti.

— Einam visi.

Ir jie išėjo. Prasilinko kelios minutės, moteris spėjo sužinoti, ar jos Petrelis labai susimušė, ar galvos nesutrenkė, ar kojos neišsinarino. Viskas gerai, sakė jai balsas iš apačios, tik dumblo daug ir galima nuklimpti, jei tuojau neišgelbės.

Tuo tarpu kieme atsiliepė balsas:

— Kas ten, dedieniuke?

Dieve tu mano! Tai Petras, mažasis Petras sudribęs, pailsęs sėdėjo ant žemės ir trynėsi akis.

— Tu gyvas! — sušuko moteris.

— Kas gyvas? — skambėjo šuliny.

— Mažius gyvas, diedeli! Mažius! Tik pamanyk! Oi, net galva sukasi!

— Kas sukasi? — teiravosi iš numirėlio atsikėlusis.

— O, vaikelį, kaip tu mus išgąsdinai! Mano vyras...

Mažasis Petras pradėjo kažką atsiminti ir tarė:

— A?

— Jis šuliny. Pačiam dugne. Tai tu gyvas?

— O ko turėčiau būti negyvas! Gi tas nuomarius mane kai kada pusėtinai įvargina.

— Viešpatie! — žmona rankomis suplojo. — Dieduk, girdi, jis nuomariu sirgo? Suprask — nuomariu! Mes buvom pamiršę tą jo ligą. Tai galvos, tai galvos!

Grižo policininkai. Jie būtų galėję į valias stebėtis mažuoju Petru, bet pirma turėjo stambiausią šulinio gyventoją gelbėti. Nuleido kopėčias, žmogus įsikabino į stipinus ir kopė viršų. Jis dar pusės kelio nebuvo atpūkstęs, kai jauniklis pasilenkė per rentinį ir atkišo jam peilį.

— Palauk, vyreli, duok man pirma išsikapstyti aukštyn.

Pagaliau jis apžergė rentinį, paėmė peilį ir atsisistojo ant žemės. Moteris, mažąjį Petrą truktelėjo į šalį, jam pakuždėjo išmintingą žodį ir dar pirštu pagrasino. Policininkas paklausė, kas gi čia buvo Žmona, Didžiojo Petro remiama, išaiškino, kad vaikas nuomariu susirgo, kad jos vyras ligonį bandęs taisyti, kad atėjęs valdžios žmogus jį baisiai nugašdinęs, mes lyg gali žinoti, kas šandie kaltas, kas teisingas, arba už ką baudžia. Žodžių buvo pasakyta daug, kartais jie nelabai vieni prie kitų tiko, bet mažasis Petras ties kiekvienu sakiniu taip narsiai linktelėdavo, jog nori nenori — reikėjo tikėti.

Policininkas dar kai ko teiravosi, jie buvo smalsūs, norėjo daug žinoti, bet moteris jiems į viską daliai atsakė. Kai jie su kopėčiomis pro vartus išėjo, ji net pagalvojo, kad viskas daug gražiau įvyko, negu galėjai viltis.

— Na, mažasis Petrai, ar toliau dirbsim šandie?

— Tai matai, kaip čia... Gi tu visas varvi, didysis Petrai.

— Teisybė.

— Tai matai, gal geriau, būtų persirengti.

— Judinsimės namo, vyručiai, — tarė žmona, — Juk reikia atsikvėpti. Pas mus, rodos, dar yra ko nors kirminui nuraminti...

— Tada, tetule, ir aš nuo jūs nesiliksiu, — pasiulė mažasis Petras, lūpas trindamas.

— Nieko nepadarysi. Eisim drauge rūpesčio pribagti, — tarė didysis.

Ir jie, pasikišę po pažaste kirvius, paliko kiemą, malkų kupetą ir tą seną, akmeniniu rentiniu šulinį.

— Iš „L. A.“

* * * * *

KĄ REIŠKIA „ŠYPSENA“

Visi — seni ir jauni šypsosi, bet kiekvieno šypsena turi atskirą reikšmę.

Kūdikio šypsena spindi nekaltumu.

Jaunuolio šypsena spindi džiaugsmu.

Subrendusio žmogaus šypsena spindi jėga ir atlikta pareiga.

Senelio šypsena spindi ramybe, viltimi ir poilsiu.

Kitokia šypsena ligos išvarginto ligonio, kitokia vėl apkartintos širdies šypsena arba motinos ašarose pasrūvusios.

Kitokia šypsena motinos ir tėvo; kitokia vėl draugo. Kiekviena šypsena šį tą pasako be žodžių. Bendrai šypsena reiškia meilumą ir malonumą.

* * * * *

LIETUVOS VYČIŲ 24-tas SEIMAS

RUGPIŪČIO 4, 5 ir 6 d.d.

Susidėjus svarbioms priežastims, Providence, R. I. 103-čiai kuopai (š. m. seimo rengėjams) ir daugeliui kitų kuopų bei organizacijos veikėjams pageidaujant, šiuomi Lietuvos Vyčių organizacijos 24-tas visuotinas Seimas atkeliamas iš liepos mėnesio 28, 29 ir 30 d.d. į š. m. rugpiūčio mėnesio 4, 5 ir 6 d.d. Providence, R. I.

A. J. MAŽEIKA,

Lietuvos Vyčių Centro Pirmininkas..

MOKYTOJAMS KURSŲ IR MOKINIAMS KOLONIJA LIETUVOJE.

Draugijos Užsienio Lietuviams Remti suprojektuotas užsienio lietuviams mokytojams lietuvių kalbos ir Lietuvos istorijos pasitobulinimo 30 dienų kursai Palangoje prasidės veikti liepos mėn. Į kursus mokytojams teks vykti savo lėšomis. Kursantai laikė 30 dienų gaus nemokamai pilną išlaikymą. Kursuose paskaitos bus kasdien po dvi valandas. Lektoriais kviečiami Lietuvos pedagogai. Norintieji į kursus stoti turi išanksto įteikti Draugijai Užsienio Lietuviams Remti pareiškimą ir trumpą savo gyvenimo aprašymą, kada ir kur gimė, kokius mokslus išėjo, kurioje mokyloje ir kiek metų mokytojavo arba mokytojauja, kokias kalbas moka, ar yra buvęs Lietuvoje pirmiau ar tik pirmą kartą atvyksta ir t. t.

Lietuviai mokytojai iš Jungtinių Amerikos Valstybių itin pageidaujami ir laukiami. Kadangi į kursus atvyks lietuviai mokytojai iš kitų valstybių, tai DULR norėtų iš anksto žinoti kiek mokytojų atvyks iš Jung. Amerikos Valstybių.

Lietuviams mokiniams ruošiami 42 dienų vasaros kolonija Geldaudiškyje. Jei atsirastų mokyklinio amžiaus vaikų norinčių Lietuvoje praleisti atostogas tai Draugija Užsienio Lietuviams Remti yra pasiryžus dėti visų pastangų amerikiečių lietuvių vaikus priimti ir juos atitinkamai globoti. Vaikų vykimo kelionės lėšos turėtų būti apmokamos tėvų arba tų kurie siųs. Pragyvenimas ir prižiūrėjimas Lietuvoje būtų nemokamas.

Iki šiol į DULR įstaigą vaikų vasaros koloniją atvykdavo vaikai tik iš Latvijos, o šimet jau atvyks ir iš Estijos.

Vaikų vasaros kolonija prasidėjo gegužės 20 d. ir tęsis iki rugpiūčio mėn. 20 d. Į šią koloniją Amerikos lietuvių vaikai galėtų įstoti dar ir dabar, bet ne vėliau liepos mėn. 15 d.

Šią vasarą turbūt sunku, Amerikos lietuviams mokytojams bei mokiniams pasinaudoti čia minimais kursais ir yonija, bet ateinančiai vasarai reikėtų tinkamai pasiruošti ir mokytojams bei mokiniams gražiai daliai vasaros Lietuvon nuvykti ir ten pigiai bei naudingai laiką praleisti. Kursų ir kolonijos reikalui platesnių informacijų galima gauti Lietuvos Generaliniam Konsulate, 46 Fifth Avenue, New York City.

P. DAUŽVARDIS,
e. GEN. KONSULO p.

* * * * *

DARIAUS—GIRĖNO AIKŠTĖ SOLDINE,
Vokietijoje, nurodanti vietą kur mūsų
didvyrius patiko mirtis.

* * * * *

1636 TRICENTENARY YEAR 1936

* * * * *

OUTSTANDING FACTS OF RHODE ISLAND

* * * * *

Rhode Island issued its Declaration of Independence on May 4, 1776.

In 1790 Samuel Slater began the successful manufacturing of cotton in Pawt, Rhode Island.

During the Civil War, in response to President Lincoln's proclamation calling for troops, Rhode Island was the first State to send a regiment of soldiers to Washington.

Commodore Perry's laconic dispatch announcing the victory at Lake Erie "We have met the enemy and they are ours", will never be forgotten by the American people. Though Perry was only 27 years old he was Hero of the Battle of Lake Erie.

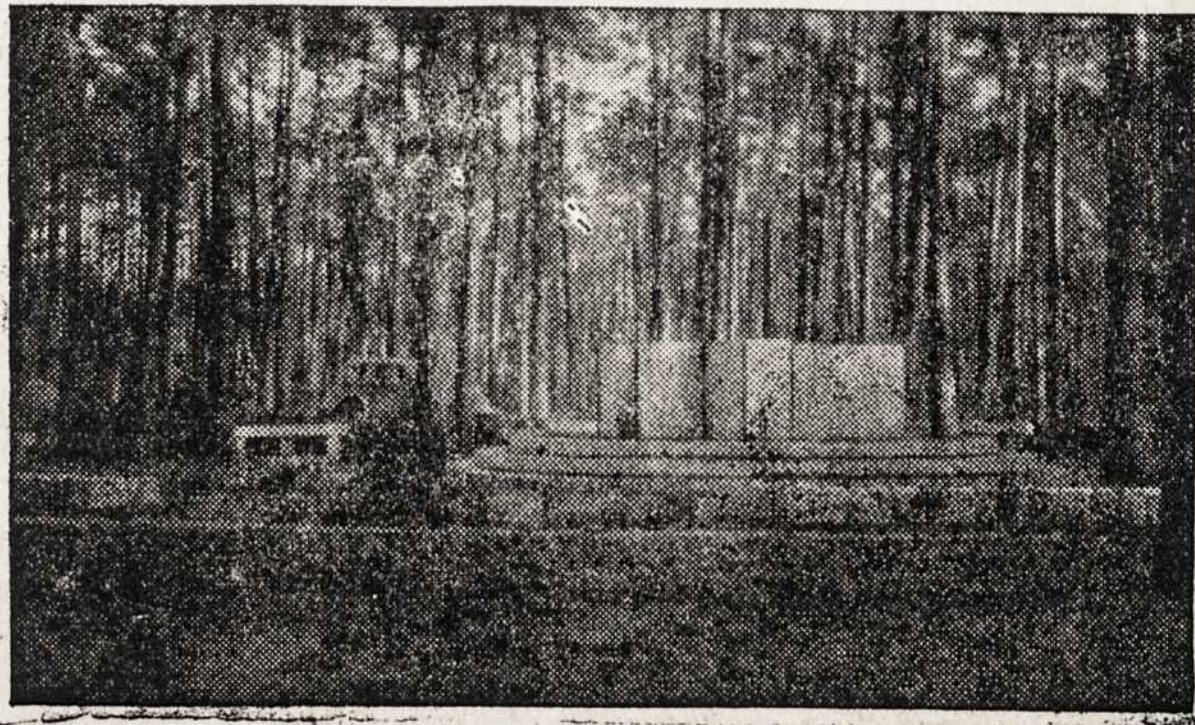
Elijah Ormsbee, a Providence machinist, is credited with the operation of a side wheel boat by steam power many years before Robert Fulton navigated the Hudson in the Livingstone.

It is said that the first Roman Catholics settled in the Colony of Rhode Island and began their open worship in the latter part of 1780. Yet the first Roman Catholic pastor for Rhode Island was appointed in 1827, and the first Mass was offered at Providence, R. I. The first Catholic Church was built in Pawtucket in 1829. The diocese of Providence was established in 1877 with Right Reverend Thomas F. Hendricksen as the first Bishop.

Not far from the Lithuanian Church stands the magnificent State House, one of the most beautiful buildings in the Country. It is built of gleaming white marble and has the distinction of having one of the few marble domes in the world. In size it is next to the dome of St. Peter's in Rome. It took four years (1896—1900) to build it at a cost of three million dollars.

Although Rhode Island is the smallest in our Union, it is the most populated State. Our territory is somewhat diminutive thus causing the neighboring states to look at us with jealousy. It is said that at one time they wanted to push Rhode Island out of existence. Hence arose the expression "between the devil and the deep sea".

Next issue I will give you a description of the first Lithuanian settlers in this State. —KID BURPER.

WATCH YOUR BRAKES, DRIVER*

We've always noticed whenever a train makes a long enough stop in a station there's somebody on the job, dodging in and out from under the cars making sure that everything is in good shape for the train to continue its trip. Among the things checked at every inspection point are the brakes. For nobody knows better than railroads how important it is to be able to stop when you want to stop. Now, if we think of it in a certain light, we people who own automobiles are all running little transportation systems of our own . . . just like the railroads and airlines and bus companies.

Home is the main terminal and there are lots of stops along the line . . . flag stops, you might say, and regular scheduled stops - like the office, the grocery store, the theatre and our friends' houses. And, just like the railroads, one of the main things we need to look out for is our brakes. Of course, everybody knows this and yet somehow or other we're apt to be a little careless about it. As time goes on we find that we can push the pedal lower and lower, till after a while we can shove it down almost to the floorboards before the brakes take hold. Even then we sometimes wait quite a while before we have them adjusted. It just seems to be human nature to put off things like that. Well, they tell us the result is that one-third of all the cars on the streets and highways at any given time have something wrong with their brakes.

The trouble is that we let our brakes go like that, all of a sudden we may have to make an emergency stop . . . and then we may find it rather embarrassing.

Engineers say that if we realized what goes on in brakes we would see why we ought to keep them checked up. As they explain it, it's another story of momentum and friction, the same old forces we're always hearing about.

They say that when we get going we build up a certain energy in the form of momentum. Now when we want to stop, we have to absorb that energy. Scientists tell us we can't just destroy it because Nature never lets any of its energy destroyed. We can only convert it into some other form of energy. What brakes really do is convert speed-energy into heat energy. When we push down on the brakes we press the brake lining against the brake drums and that creates friction that changes the energy to heat; when we have changed all the speed energy to heat, then we come to a stop.

Now modern brakes are about five times as powerful as our engines. That is, a hundred horsepower car will have about five hundred horsepower brakes. They can stop us pretty quickly even from high speeds. But when they do they simply change those speeds into a lot of heat awfully fast. The fact is we sometimes build up temperatures in our brakes as high as 1400 degrees.

It's easy to see that heat like that can cause a lot of trouble. Some of us think it's fun to rush up to sudden stops, but we might as well realize that we have to pay for that kind of fun in excessive brake wear.

It simply doesn't pay to build up brake heat a lot faster than it can be thrown off. And we certainly get hardly anything back in time saved.

If we want to keep our brakes safe and sound it's important to remember what fast stops do to them. But

*) Talk broadcast during intermission of G. M. Concert.

it's just as important to remember that all stops make some heat in our brakes. That's what gradually wears down the linings and makes them give way little by little so that sooner or later they need to be tightened up.

So maybe it would be a good idea to keep on thinking of our cars as private transportation systems that can be kept under our control and be made to serve us with safety and satisfaction.

* * * * *

STUDENTŲ IR PROFESIONALŲ SEIMAS

„Amerikos Lietuvių Studentų ir Profesionalų Sąjungos“ Centro Valdyba praneša, kad STUDENTŲ IR PROFESIONALŲ SEIMAS įvyks š. m. Liepos (July) 7 ir 8 d. (antradienį ir trečiadienį), Marianapolis College, Thompson, Conn.

Seime dalyvaus atvykę į Ameriką garbingieji Lietuvos Pavasarininkai svečiai — DR. J. LEIMONAS ir ADV. J. LAUČKA, kurie taip pat laikys paskaitas Seimo dalyviams. Be to, bus nepaprastai įdomios Seimo sesijos ir programos.

VISI AMERIKOS LIETUVIAI KATALIKAI, — DVASIOS VADAI, PROFESIONALAI, VISUOMENĖS VADAI, SENDRAUGIAI, STUDENTAI(ĖS) ir t.t. VI-SOSE AMERIKOS LIETUVIŲ KOLONIJOSE, KURIE YRA SUSIRŪPINĘ MŪSŲ TAUTOS ATEITIMI, YRA NUOŠIRDŽIAI KVIEČIAMI DALYVAUTI ŠIAME NE-PAPRASTAME IŠKILMINGAME LIETUVIŲ KATALIKŲ ŠVIESUOMENĖS SUVAŽIAVIME.

CENTRO VALDYBA.

* * * * *

AGE

Age is a quality of mind;
If you've left your
Dreams behind,
If Hope is cold,
If you no longer look ahead,
If your ambition fires
Are dead,
Then you are old.

* * * * *

WHAT PROGRESS?!

Here's a diary of a college grad:
June 23—Graduated today.
June 28—Looked for a \$10,000 job.
July 20—Looked for a job at \$100 a week.
August 9—Looked for any kind of a job.
September 2—Still looking.
September 23—Went to work for my uncle for \$75 a month.

—Adapted from Robert Collier in "How."

* * * * *

"I walked a mile with Pleasure.
She chattered all the way;
But I was none the wiser
For all she had to say.

I walked a mile with Sorrow,
And ne'er a word said she—
But, oh, the things I learned that day
When Sorrow walked with me!"

Celebrate the Fourth of July. Come to Vytautas Park at Crawford and 115th and enjoy yourself.

LAKŠTINGALA IR ROŽĖS

* * * * *

Giedrasis birželio vakaras skubiai, lyg voras, tiesė savo šešėlius, mitriai vijo nuo namų stogų, medžių viršūnių, kalnų gubrių skaidriuosius saulės spindulėlius tolimajam užjūrin ir skandino juos juodoj tamsoj. Tilo, rimo, tik pulkai uodų, klevų bambalų, miško gegutė, krūmų lakštingala ir pamiškėj naktigonininko daina audė žavėtiną, taip gaivinanti, vakarinį koncertą.

Skaityklos palangėj, po sena liepa ant balto suoliuko, pražydušiu žiedų kvapo apsvaiginta, rymojo skaityklos vedėja Marė.

— Gegutė gali skraidyti iš medžio į medį, iš girios į girią. Lakštingala gali suokti mėgiamiausią jai dainą, o aš...

— Neverk dukra, — tyliai tarė praverdamas darželio vartelius žilagalvis, 60 metų knygnešys, Mirūnas — šandie, kada išgirdau pirmąjį lakštingalos balsą, didžiąją jos raudą, prisiminė man sena lietuviška legenda. Nenoriu, kad ji kartu su manim nukeliautų į kapus, todėl atėjau tau ją papasakoti.

Kitados... senai senai išaušo gražus birželio rytas. Saulutė siuntė žemei-močiutei gaivinančius savo spindulius, o mėlynas žydrasis dangus gėrėjosi pražydušia gamta. Tą žavėtiną rytą pasigirdo graudingi kanklių balsai, kurie, lyg visų apleistas našlaitis, verkė, raudėjo... Tai buvo atsiveikimo daina. Kieme, prie rūtų darželio, stovėjo kanklininkas Alfas. Mikliais savo pirštais virpino kanklių stygas ir žvelgė rūtų darželin, kur triūsė liūdna mėlynakė Valdonė. Ji skynė gražiasias gėles savo mylimajam Alfui.

— Palieki mane? — klausė drebančiam lūpom Valdonė.

— Taip, atėjau, mano brangioji, pasakyti tau sudie. Juk kas šandie išdrįstų atsisakyti nuo didžiosios pareigos, neturėtų teisės mylėti brangiausią tavo turtą: tėvą, motiną ir tave, brangioji Valdone? Gėda būtų sėdėti namie, kada prieš trimitai skrodžia gimtąją šalį.

— Bet aš?... Aš Vargšė... negaliu ir aš pasilikti — raudėjo Valdonė.

— Tu, brangioji, lik, o aš einu ten, kur laukia pergalė ar mirtis. Še, imk šias mano kankles ir kasdien skambindama ramink žilagalvius senelius, o kartu prisimink ir mane. Kol būsiu gyvas — mano kanklių stygos skambės, o jei sutruks — neliūdėk, ieškok sau kito — baigė Alfas ir, stipriai suspaudęs Valdonės rankutę, pasakė sudie ir išėjo tėvynės laisvės ginti. Ilgai sekė Valdonės akys betolstantį Alfą, kuris nusinešė jos džiaugsmą, laimę ir šypsenas. Kai Alfas išnyko jai iš akių, paėmė ji paliktąsias jo kankles ir ėmė virkdyti jautriąsias jų stygas taip, kad net aidas kvatojosi tolimame miške.

Ir bėgo diena po dienos, ėjo savaitės, slinko mėnesiai, o vis liūdnai skambėjo kanklių stygos ir dar liūdniau dainavo ilgesio kankinama Valdonė. Praėjo dveji metai. Krašte nuaidėjo pergalės trimitas. Sugrįžo tėvynę nuo prieš apgynę narsieji sūnūs. Džiaugsmui nebuvo galo. Džiaugė tėvai, sulaukę sūnaus, žmonos vyrų, mergelės bernelius — narsiuosius kareivius, tik viena Valdonė vis dar tebelaukė savojo Alfo. Kas rytas bėgo lankyti savo darželio, kur augo žaliosios rūtos, lelijos, kur jis tarė jai paskutinį „sudie“.

Pagriebė kankles, suvirkdė stygas, bet jos pamažu, lyg dejuodamos, trūko viena po kitos. Sukniubo Valdonė ir verkė... verkė. Gražus jos veidelis, lyg šalnos pakastas žolynas, pabalo, nuvyto. Nuo ašarų pajuodo akys, o ji vis verkė, raudėjo savojo Alfo.

Ir pasigailėjo jos Praamžius, pagailo pralietų jos ašarų ir pavertė ją pilkuoju paukšteliu—lakštingala. Nuo to laiko kiekvieną pavasarį, rytais ir vakarai gir-disi pilkojo paukštelio liūdnas suokimas, žavėtiną dainą — tai lietuviškos Valdonės rauda. Kur praliejo narsusis karžygis už tėvynės laisvę savo karštąjį jaunystės kraują, ten išaugo puikus, raudonu krauju apšlakštytais lapeliais rožių krūmas.

Lakštingala, kur tik pamato raudonų rožių krūmą, tuojau tūpia jin, manydama, kad tai jos bernelio, už tėvynės laisvę žuvusio, Alfo kapas. Ir vienu viena, auksiniu savo balsu, giliam ilgesy čiułba jo vėlei amžiną atilsį — baigė pasakoti susijaudinęs Mirūnas.

Giliai atsiduso senasis knygnešys. Vakaro tamsoje žėrėjo jo akys, raukšlėtais žandais nuriedėjo stambi ašara, kurią lydėjo tai džiaugsmingi, tai liūdni, skaudūs atsiminimai. Tas pats lakštingalos balsas skrodė virpančio oro bangas ir tada, kai jis dar jaunas tamsų vakarą vokčia ėjo į Prūsus pasigabenti lietuviškų knygų ir tada, kai jis, kazokų priplaktas, alkanas, pusgyvis, gulėjo ant šiurkščių šiaudų ir net tada, kai pilkoji žemelė rengė jam minkštą, purų poilsio patalą.

— Lik, sveika — tarė senelis, ir tyliai, tartum vaidyla, dingo nakties tamsoje.

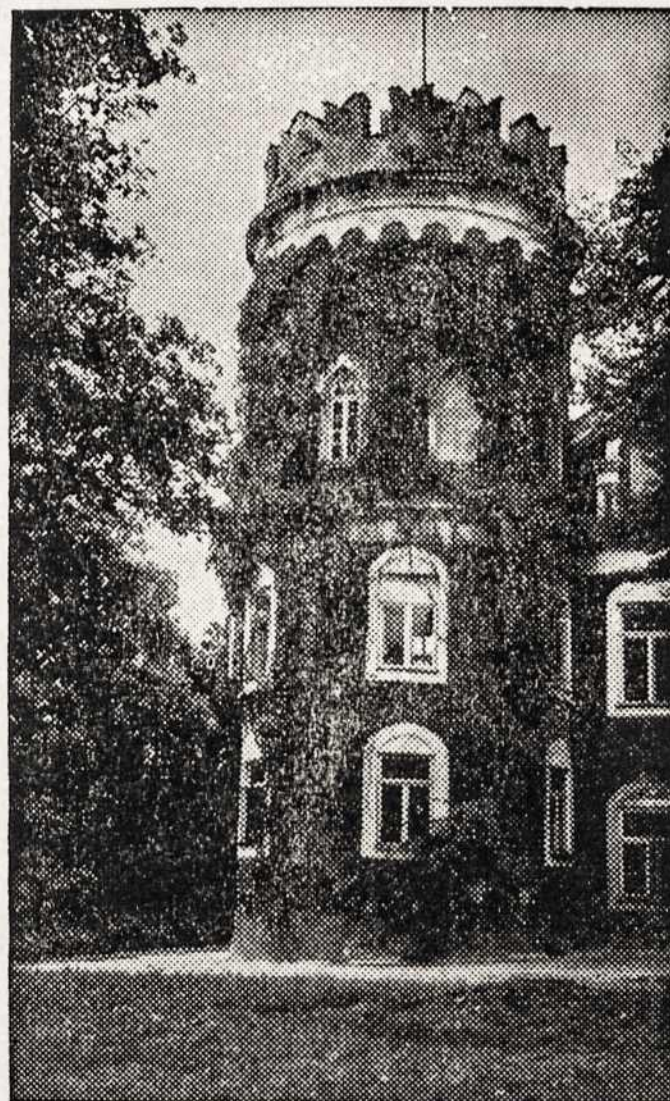
Ilgai dar sėdėjo viena likusi Marė ir, įbedusi tolimon akis, lygino anuos laikus su nūdieniais laikais.

— Pasakyk, Marė, ar galėtum ir tu būti ištikimąja Valdone? — klausė iš miško atskridęs švelnus pavasario vėjelis.

— Aš visada, jei tik būtų narsiųjų Alfų — atsakė Marė ir spruko pro atviras duris kambario gilumon.

Iš „Pav.“, H. G—tis.

* * * * *

Tai RAUDONDVARIO PILIES rūmai Lietuvoje, kur amerikietis kun. Petraitis buvo įsitaisęs astronomijos stotį.

TWO PENCILS TALK THINGS OVER

It was late at night, and the two pencils which had been working all day were lying side by side resting. They were discussing the affairs of their existence, as pencils sometimes do when left alone.

"You can mark my word for it," said the little stubby brown pencil, as he faced his companion, "I've certainly made a name for myself in this world."

"Ah! And what is the name you have made for yourself?" asked the long, shiny green pencil.

"Why, Mark, of course, that's my name," replied the little stubby brown pencil. "Don't you see the point?"

"Ha! Ha!" laughed the long, shiny green pencil. "That certainly was a sharp remark from one so dull as you seem to be."

"Well, I've had my shary moments," said the little stubby brown pencil, "for once I was long and shiny and new like yourself, and my young master was very proud of me."

"Please tell me a little about yourself, and what you have been doing," asked the long, shiny green pencil. "You see, I just arrived here yesterday. I had been resting contentedly with my brother and sister pencils on a store counter, waiting for somebody to come along and take me home with them, when all of a sudden I heard a voice say, 'I guess I'll take that nice long, shiny green pencil,' and then somebody grasped me by the collar of my fine green coat and wrapped me up in a piece of paper, and the next thing I knew, here I was beside you."

"Well, I went through much the same experience," said the little stubby brown pencil. "Once upon a time I too lived with my brother and sister pencils on the counter of a large store. At that time I wore a bright new brown coat, with little silvery stars for buttons, and a new rubber top hat, with a gold band. Then one day I was wrapped up and brought here to this very desk. The next day my master put a nice point on me, and since then I have been kept quite busy making my mark in the world. Gradually my shiny brown coat became worn and dull, and my new rubber top hat became lopsided, and now, as you see, it's nearly worn out, but though I've had many black marks checked against my name, I've drawn the line at being a lazy pencil. Why, when it comes to drawing, I can put many in the shade. Of course, I don't mean to say that I did it all myself, for I had to be led."

"Which was only natural, you being a lead pencil," remarked the long, shiny green pencil.

"That was rather a sharp remark from one who has no point at all," laughed the little stubby brown pencil. "Well, I suppose you will soon be taking my place, and helping the young master with his spelling and his arithmetic. I hope you will always do as I have done, and help him all you can to get his words and sums right."

"And why not?" replied the long, shiny green pencil. "Do we not both belong to the 'Write' family?"

"Right you are," agreed the little stubby brown pencil, as he strolled over to his place in the pencil rack and went to sleep. — **Fraternal Herald.**

Celebrate the Fourth of July. Come to Vytautas Park at Crawford and 115th and enjoy yourself.

ROOM FULL OF GOLD

The man who believes in himself and has the courage to start something, will make a stepping-stone of every obstacle.

Give me freedom and I will fill this room with gold," said one of the South American Incas to his captor during a Spanish conquest. "It shall be piled as high as I can reach on tiptoe, and I will fill a smaller room twice full with silver as well."

Pizarro, the Spanish conqueror, agreed to the bargain, and immediately the Inca's couriers set to work bringing in the gold. Over the steep trails of the Andes they raced, to the mines and treasure troves and temples of the People of the Sun. And soon there started a train of heavy-laden Indians, each bearing on his back part of the golden ransom. Gold to the value of fifteen million dollars they packed on their shoulders, piling the dungeon room higher and higher.

And then they invaded the great mines of Potoso and many of the lesser mines found throughout Peru. It was a country literally paved with gold. Yet the conquering army of the Spaniards which captured the Inca and subdued this rich country consisted of only one hundred and sixty-eight men. And their leader was a man who could neither read nor write. He had no education, no fine name, no great following; but he had the will to start something and the courage to see it through.

A few years ago Persia had been almost dismembered by Russia and England. And Reza Khan was but a poor trooper in the Persian army. Reza Khan, with courage that knew no end, became its ruler, and today Persia is restored to an independent state.

Before the war, Mussolini was an unknown Socialist worker. During the war he was a common soldier. His courage knew no defeat, and today he is head of a renationalized Italy.

Ebert, a saddle-maker before the war, had the courage to declare himself. He became president of the new German Republic. Trotsky, a waiter in a cheap New York restaurant, made himself War Minister of Soviet Russia. Mustapha Kemal, a good soldier, unknown, became ruler of Turkey.

The business world is no different. Books magazines are full of accounts of men and women who won their way from poverty and obscurity to positions of wealth and fame. How did they do it?

Not education. Many of these men and women had no education. Andrew Carnegie hired a tutor and picked up the essentials of an education after he had become one of the richest men in the world. There is an account of a man who came over a poor immigrant, and who has risen to be one of the greatest theatrical producers in the world. Yet, even today, he can neither read nor write.

Training? Learning to do one thing well is far more important to success than education, but even training is not the greatest essential.

Just one thing these men and women had in common—**courage**. They had the will, as most people have, to do something, and an unconquerable courage, which few people have, that expects all or nothing—that refuses to be satisfied with anything short of its ideal.

That sort of courage makes a stepping-stone of every obstacle in its way, and keeps a man doggedly, persistently trying until he finds the way to get what he wants.

— SUNSHINE.

CHICAGO, ILL. — 4 KUOPA

Geg. 13 d. didelis būrys aštuonuolikiečių atsilankė parapijos salėn pasveikinti ir pagerbti svečius iš Lietuvos, Dr. Leimoną ir Adv. Laučką. Rengimo komisija tam vakarui buvo: — A. Pikieliutė, F. Žitkiutė, O. Pužauskaitė. Linksmų programą išpildė parapijos choras po vadovyste K. Sabonio. Buvo rodomi krutomi paveiksai ir rankdarbiai iš Lietuvos. Po programo, Dr. Leimonas, Adv. Laučka, Kun. Ig. Albavičius, Kun. Gasiūnas, J. Poška, L. Vyčių Centro v. pirm., Al. Manstavičius, L. Vyčių spaustuvės direktorius, ir kiti veiklūs nariai 4-tos kuopos, nuvyko į vytės Pikelutės namus ir ten buvo gražiai pavaišinti.

Al. Manstavičius daug sykių atsilankė 4-toj kuopoj raginti vaikus organizuoti baseball týmą. Jau išrašė bent 15 naujų narių, beveik visi vyrai, ir rodos, kad 4-ta kuopa turės stiprų týmą.

Birželio 25 d., ketvirtadienį, bus laikomas Social Vakaras mūsų kuopoj. Atsilankys pakviesta West Side kuopa ir kiti veiklūs L. Vyčių organizacijos veikėjai. Komisija užtikrina linksmų laiką visiems atsilankiusiems. — O.

* * * * *

SO. BOSTON, MASS. — 17 KUOPA

Mūsų kuopa kiekvienais metais iškilmingai apvaikš-čioja Motinų Dieną, bet šiais metais mes dar pakvietėme parapijos chorą ir mergaičių Sodaliją.

Ryte apie 9:30 visi susirinkome į bažnytinę salę ir iš ten in corpore, pasipuošę gėlėmis, nužygiavome bažnyčion išklausti Šv. Mišių. Laike Šv. Mišių, kurios buvo laikomos visų motinų intencijai, priėmėm šv. Komuniją. Mišias atnašavo kun. Jenkus, kuris taipgi pasakė ir rimtą pamokslą.

Po pamaldų buvo bendri pusryčiai, kuriuose dalyvavo ir parapijonys ir svečiai. Po pusryčių, mūsų nenuilstantis vytis ir choristas, J. Antanėlis pakvietė sekančius kalbėtojus: L. Vyčių garbės narį kun. K. Urbonavičių, kleboną kun. P. Virmauską ir kun. Vosylių, M.I.C. Taipat trumpesnes kalbas pasakė ir A. Kiburis, choro pirm., M. Sabaitė, Sodaliečių pirm., dr. E. Valiackas, J. Zapustas, Kun. Jenkus ir P. Razvadauskas.

Tos pačios dienos vakare buvo suruoštas teatras ir koncertas. Vyčiai suvaidino dramą „Lietuvos Didvyriai“, o choras išpildė koncertinę dalį. Trumpai suglaudus galima pasakyti, kad Motinų Diena buvo tinkamai paminėta.

Celebrate the Fourth of July. Come to Vytautas Park at Crawford and 115th and enjoy yourself.

V y t i s —

SPORTAS... VAJUS... SUSIŽIEDAVO...

Mūsų kuopos baseball ratelis šiemet buvo perorganizuotas. Ačiu mūsų klebonui kun. Virmauskui, kuris daug gelbėjo tame rekonstrukcijos darbe. Naujasis ratelio vadas yra žymus sportininkas J. Zapusta. Iki šiol mūsų šiek tiek pasirodė pusėtinai: išlošė penkis žaidimus paeiliui.

Merginų soft-ball rateliui vadovauja F. Karlonaitė. Linkime abiem rateliams pasisekimo!

Kuopos nariams patartina sukristi ir naujų narių vajeus reikalui. Kas dar savo dalies neatlikote, naudokitės proga. Valdyba pageidauja, kad kiekvienas narys prirašytų nors vieną naują narį.

Mūsų kuopos vyčiai Dr. E. Valiackas ir panelė J. Vitkauskaitė susižiedavo. Netrukus, kaip girdėti, įvyks ir vestuvės. Kuopa siunčia Jums savo širdingiausių linkėjimus. — R.

* * * * *

MASPETH, N. Y. — COUNCIL 110

Due to the fact that Spring has crept into the hearts of many of our Knights and taken its place in social and athletic circles, Maspeth is rolling along at a goodly rate of speed. Scientists would attribute it to sunspots but we take all credit by saying that we are naturally active in the pursuit of health and happiness.

The traditional annual Communion Breakfast was held on Sunday, May 4th, the mass being held at 8 o'clock by Father Laukascius. A splendid number of 75 Knights and friends motored to Paprin's where all partook in an excellent breakfast. The many who participated eagerly look forward to the next Communion Breakfast to be held in the near future.

Ah! the results of our 13th Annual Spring Dance held May 16th, were more than gratifying; a new altitude in social magnificence and financial reimbursements were attained. A million thanks to Peter Cibulus, Jules Delmar Lazunas, John Lazunas, Al. Thomas, Pete Kober, Al. Larinitis and Eddie Dober, the dance committee, who helped to make the affair the success it was.

Under the capable leadership of Charles Stanonas, our track captain, the gals and men have been treading the cinder path during the past months.

Mary Augustinas and Jennie Lazunas, two very fair damsels brought home the bacon from the N. Y. District Amateur Contest. Don't forget 'ye correspondent when you girls attain stardom.

A suggestion has been offered to take a trip to Steeplechase Park Coney Island with intentions of visiting the rides and places of amusement. Definite arrangements should be brought forward to make this a certainty.

Remember June 28th, the date of the N. Y. and N. J. District Convention and the Super-Hooper Dance to be held in Maspeth. — J. M. G.

Eleven

BROOKLYN, N. Y. — COUNCIL 41

We regret exceedingly that William Kivyta, our President, has to resign due to his working hours. However, we are sure Willie still has the club at heart and will help us all he can. This automatically makes our Vice-President, William Peckaitis our new President, and he has promised to fulfill his duties faithfully and do everything he possibly can for Council 41.

For the information of those who do not know, refreshments will be served after all future monthly meetings. And for the benefit of everyone concerned, we will kindly ask that every member please make it a special point to be present, if possible, not later than 8 o'clock.

All those who have not as yet signed up for our Bus Ride and are interested in going, please see Mary Stakonas (Financial Secretary), so that we can go ahead with our arrangements.

We want to thank Walter Kainauskas for donating half the expense of the Beer and Wine for our Novelty Package Party and Dance which was held Thursday, June 4th, at our Clubrooms. This affair was held for the benefit of a new Radio and Ping Pong Table which we are badly in need of, and Walter certainly deserved a hand for the wonderful spirit he has shown.

Nellie Rimkunas has been seen dozing on a subway train. We wonder if it is the weather?... We understand. Al. Rogers and Vince Vaiciulevicius cleaned up our clubroom floor for us by staging a wrestling exhibition with their clothes on. Thank you fellows.... We notice Tony Buzas has suddenly changed from a Brunette to a red head. Does she like red hair better Tony?... We are indeed glad that Joe Minauskas withdrew his resignation as Treasurer, as it seems good treasurers are hard to get.

We wonder why Stanley Girdvila and his wife are not seen at the club lately. Getting stuck-up?... Adolph Peckaitis is always playing the piano (we mean trying to play) and we are wondering whether the piano is out of tune or is it the player... We wonder where Vince Jackatt learned how to handle a broom so well?... Peter Ivanauskas has been quite often with a certain miss and we are wondering if she could be his sister?

"A COUPLE OF BLONDES".

* * * * *

HOMESTEAD, PA.—COUNCIL 11

The number of inhabitants of Homestead has slightly increased; one of our young lady members took unto herself a husband. Miss Nellie Barauskas married Joe Miliauskas of Braddock, Pa., at St. Peter and Paul church. Good luck and loads of happiness to you both.

Recently new councils were organized in North Side, Pittsburgh, Pa. and Bridgeville, Pa. Father Wasilauskas our spiritual advisor, Al Onaitis, Jos. Bulevičius, and our president K. Onaitis attended the inaugural meetings of the new councils. We trust that you will be hearing from them soon.

The organizers wish to offer their sincere thanks to Rev. Misius of North Side and Rev. Jurgutis of Bridgeville for their whole-hearted co-operation.

Our Joseph Bulevičius has left us for several weeks. We gather that he is hiding on an island of the New England coast. A modern "Robinson Crusoe-eh?"

—Anonymous.

Twelve

KUN. VINCAS PUIDOKAS

Westfield, Mass. lietuvių parapijos klebonas, L. Vyčių N. A. apskričio Dvasios Vadas, uolus jaunimo reikalų rėmėjas ir organizatorius. Būdamas vikaru South Worcester'y jis išugdė čionykštę kuopą į vieną iš didžiausių ir veikliausių. Dabar tapęs klebonu Westfield jis suorganizavo naują vyčių kuopą.

Sveikiname!

KUN. VINCAS PUIDOKAS
* * * * *

CHICAGO, ILL. — COUNCIL 112

The Marquette Council is still among the larger councils of the Middle West. Many socials, games and parties have gone by leaving pleasant memories. Yet there is one task that our council cannot overcome and that is to get a reporter. That is the reason why so few correspondences appear in the Vytis about Council 112.

At the last meeting we were informed that our council will have at least nine delegates to the National Convention. Among them are president Jack Juozaitis, ex president A. Lapinskas, Rev. Katauskas, Joseph Danta, Lillian Eurkaitis, George Krukonis, Mary Juozaitis, John Shimkus, and Ann Juozaitis. If other Chicago councils will do their share, the Silver Jubilee Convention will be held in Chicago.

The membership drive at present is in full swing. Bernice Yudis has the honors for signing up the greatest number of new members. Estelle Mikutis and John Shimkus are doing well.

Our Boat Excursion Committee — J. Juozaitis, Estelle Waicis, and Joseph Danta — have everything under control. Tickets are on sale, and can be obtained from many members of the committee and members of the council. Visit Milwaukee on July 19th with Council 112, and enjoy the beer and frankfurters.

The young ladies in our council have a soft-ball team of which we are really proud. As yet they have played no competitive games, however practice games, under supervision of Ann Juozaitis, Estelle Mikutis, and Rev. Katauskas, are very interesting. Come out and see them.

—REPORTER.

K of L BOAT EXCURSION

Sunday, July 19th the Chicago K of L's will sail to Milwaukee for a wiener Roast. The S.S. Grand Rapids will leave Navy Pier at 9:45 a. m. Chicago Time and will return at 10:00 p. m. During a two hour stay at Milwaukee everybody will have a chance to explore the town.

Get your tickets from any member of council 112, and get them in advance.

THE SAILOR.

— V y t i s

N. Y. AND N. J. — DISTRICT NEWS

Maspeth has set aside Sunday, June 28th, as the date for the New York and New Jersey District Convention; the time, 2 o'clock in the Church Hall at Perry and Willow Avenue. All delegates and guest will withstand the June heat with the help of a refreshing beverage that will be served gratis during the convention session.

Upon completion of business, Maspeth will sponsor a gala Super-hooper Dance commencing at 8 P. M. Dancing to the strains of a scintillating orchestra in the gayly decorated hall will be an evening supreme. And when that inevitable empty feeling comes upon one, all will find tasty sandwiches and tempting drinks at their disposal. A professional bartender from New York will concoct many varieties of vintages to satisfy even the most discriminating drinker. Cliffside has its Acorn Pops, Harrison its famous Wine Cokes, but Maspeth has originated a novel drink — the Maspeth Super-Hooper Special. Its introduction will start a sensation among all beverage authorities. During the course of the evening, the committee has arranged surprises and games for the entertainment of all who are present.

The Convention Committee extends a most cordial invitation to all Knights and their friends to spend a very pleasant day in Maspeth. Sunday, June 28th, shows all signs of being an important business and social success.

* * * * *

— J. M. G.

WATERBURY, CONN. — COUNCIL 7

One of the newer groups of K of L Club is certainly going to miss Rev. John Kripas who was recently transferred to the Holy Trinity Parish in Hartford. Rev. Kripas acted as spiritual advisor to the Bachelors' Club an organization formed by several male K of L members months ago.

The boys have attracted much local attention with their work; in fact, other people — not only of Waterbury — have manifested a keen interest. However, the membership is limited strictly to Knights of Lithuania members and no outsiders are admitted. It is believed to be the first its sort among the Lithuanian people.

— SCRIB.

* * * * *

ATHOL, MASS. — COUNCIL 10

All neighboring councils are invited...

We are planning for the annual mammoth picnic to be held at Brookside Park, June 21. The committee in charge assures all that a real good time will be enjoyed by all who attends this outing. The following members are in charge: Misses A. Andreus, A. Tomason, P. Weznus, P. Strapakas, A. Chibas, F. Clement, W. Chibas, A. Bagdonas, L. Kuberlainas, A. Gilgut, and J. Kvedar, J. Ceponis, P. Shatos, P. Stone, V Dargelis, A. Talakowski and several others.

Paul Quader and Paul Shatos were elected captains of the two baseball teams that are now being organized. Alice Morkus will lead the girl's soft-ball team, and Margaret Davidonis and John Budrunas will be in charge of the tennis teams. We shall be looking forward to games with other neighboring councils.

Our mothers and dads certainly did enjoy the party given in their honor on May 11th. Miss C. Navisky and her assistants deserved a big hand for making the evening a success.

— "MARGIE".

OMAHA, NEBRASKA — COUNCIL 66

Recently we had the pleasure of welcoming the good-will visitors from Lithuania, namely Dr. J. Leimonas and J. Laučka. They were dined and wined by Rev. Jusevicius, who really is a typical Lithuanian host.

The evening program, consisting of talks and an exhibit of handiwork made by Lithuanian youth of the mother country, was enjoyed by all present. We felt rather sorry that Dr. Leimonas and his friend couldn't meet Johnny Goodman, the Lithuanian golf king.

Our picnic supper and meeting almost proved tragic; a real storm visited us and spoiled our fun. Two hours later, when we returned to Saint Anthony's hall we brought home all the mud Omaha had. We finished the eats immediately, but no business meeting was had.

The membership committee has two leaders, Miss M. Bazis leads the girls, while Jos. Bluvas encourages the boys. Well, that the plans are formulated, let's get to work and see what we can do to our membership.

Do you think there's a chance to increase it to 66?

Special words of gratitude are sent to M. Bazis, F. Lucas, Chas. Kusleika and our president J. A. Barkus for their untiring work. We also welcome Julia Bovas — a young singer.

By the way, dues are accepted at all meetings. Bring your purses, girls, and you boys keep your pockets open.

—A. KNIGHT.

TARPE OMAHOS LIETUVIŲ...

Gegužės 10 dieną įvyko parapijos vakarienė su šokiais. Sakoma, kad vakarienėje dalyvavo netoli 700 žmonių. Labai skaniai buvo pagaminti valgiai, kad net svetimtaučiai gyrė, kurių buvo pusėtinai skaičius.

Ponas Juozas Bluvas pastatė naują murinį dviejų aukštų namą. Girdėti, kad p. Bluvas pats atidarys naują biznį. Linkiu pasisekimo!

Armour Companija statys Omahoje vieno milijono vertės dirbtuvę kiaulėms skersti. Sakoma, kad tos dirbtuvės planas yra toks kaip Chicagoje. Labai daug žmonių dirbs prie statybos, o paskui viduje, kai darbas prasidės. Būtų gerai kad daugiau lietuvių pribūtų į Omahą, bus lengviau gauti darbo, o paskui sveika gyventi, nes Omahos klimatas labai tinka ilgam ir gyvenimui.

—VIETINIS.

* * * * *

ATTEND THE K OF L DAY AT VYTAUTAS GROVE ON JULY 4th

The Gates open at 12 o'clock noon

This year the K of L Day program has given preference to games and fun. The fourth of July will be a day of great interest and enjoyment to all who participate in its various activities.

A boys' K of L indoor elimination tournament will open the sports program. The contest will continue until a team does win the championship. Teams from Chicago and out of town will participate. The girls will hold a kittenball contest, and the general public will be invited to take part in pie eating and apple grabbing contests. The committee members have planned a day of hilarity for the many youthful guests.

Dancing will begin at 2 o'clock in the afternoon and will continue to Sunday morning. Dee Hamelens orchestra will furnish the rhythmic tunes. Tickets may be obtained free from your local business men. However, no one will be admitted to the Grove without a ticket. Get your tickets now, and don't miss the fourth of July happiness and fun at Vytautas Grove.

— G. Sm.

Chicagos Apsk. Vyčių Diena

LIEPOS 4 D. VYTAUTO PARKE

Chicagos Apskričio L. Vyčiai rengia metinę dieną — išvažiavimą Vytauto Parke prie Crawford Ave. ir 115-tos liepos mėn. 4 dieną. Diena bus įspūdinga, nepaprastai įdomi ir linksma. Rengimo komisija, kuriai vadovauja Petras Bložis, paruošė įdomų programą pilną įvairiausių surpizų.

Parkas atsidarys dvyliką valandą dieną. Apie antrą valandą įvyks iškilmingas vėliavų iškėlimas, o po to įvairios sporto rungtynės ir žaidimai. Ketvirtą valandą L. Vyčių „Dainos“ choras išpildys koncertinę dalį programos, laike kurios teks svečiams išgirsti ir įdomių kalbų. Vėliau seks bendros dainos su publika ir šokiai, kuriems gros Del Hamelen orkestra. Saulutei nusileidus įvyks „Joninės“.

Liepos m. 4 d. — Vyčių Dienoje — muzikantai gros ir prie baro, ir po medžių šešėliais, ir šokių pavilione. Komisija ir vyčiai tikisi, kad liaudies dainelės tikrai džiugins susirinkusių lietuvišką širdį. Išgėrę alučio po stikliuką, kad geriau veiktų mūsų gerklės, dainuosim kaip niekad dar niekas Vytauto Parke neišdainavo.

Publikacijos komisija, kuriai vadovauja Jurgis Smulkis, jau išplatino suvirš 300 posterių tarpe biznierių, išsiuntinėjo suvirš 200 laiškų su tikietais įvairioms draugijoms, tūkstančiai tikietai jau paskleista.

BIZNIERIAI PLATINS TIKIETUS

Chicagos biznieriai, kurie sutiks paremti Vyčių Dienos programą, bus taip pat ir tikietai platintojai. Užtai komisija atsidėkodama už jų gerą širdį žada jų bizneso pagarsinti per radio programus, suteikti jiems tam tyčia paruoštus „stickers“.

Visos Chicagos Vyčių kuopos nutarė paaukauti po \$5.00 ir paimti po du tikietai kiekvienam nariui, kad padaryti šios dienos parengimą tikrai sekmingu ir pelningu. Įžanga prie vartų 25c. asmeniui.

Mielas skaitytojau, liepos m. 4 d. atvyk į Vytauto Parke ir dalyvauk Vyčių Dienoje. Nesiteisinkim nei savo senatve nei jaunmu: juk esame visi amerikiečiai lietuviai, tat drauge ir pasilinksminkim. —KOMISIJA.

* * * * *

PROGRAMAS

11:00 val. ryte įvyks Šv. Mišios už mirusius vyčius ir vytes.

1:00 val. po piet uždėjimas vainiko ant atsižymėjusių mirusių vyčių kapų.

12:00 po pietų atidarymas Daržo vartų. Tuoji po tam prasidės Indoor Tournamentas.

2:00 val. po pietų. Iškėlimas vėliavų ir sugėdojimas Amerikos ir Lietuvos himnų.

2:30 val. p. p. Prasidės šokiai ir toliau seks sporto rungtynės, vaikinų ir merginų.

3:00 val. p. p. „Oldtimers“ prieš „Kunigus“, soft-ball.

4:00 val. p. p. Svarbiausia programo dalis. Dalyvaus Vyčių „Dainos“ Choras, kalbės garbingi svečiai ir bendras dainavimas ir, įvyks kontestai vaikinams ir merginoms.

9:00 val. vakare, sutemus, įvyks „Joninės“. Muzika šokiams gros iki 12:00 val. nakties.

Fourteen

DAYTON, OHIO — COUNCIL 96

The month of May made our group hum with social activities. On May 10th our council observed Mother's Day. The members and their parents attended Holy Mass and received Communion "in corpore". In the afternoon a party was given in honor of the mothers. Mr. Sakalas and our own orchestra played a number of snappy tunes. We have already told by many of our parents that the party was very enjoyable.

The following day we had the pleasure of having a party for our prospective newly weds: Veronika Sinkevičiūtė and Ernest Omlor, and Victor August and Betty Lucas of Cleveland, Ohio. The council presented gifts to each of the couples and wished them much luck for the future. Victor August and Betty were married May 23.

A wedding of social prominence took place May 30th, when Miss Veronika Sinkevičiūtė became the bride of Ernest Omlor; Miss Sinkevičiūtė had been our financial secretary since the council's organization, and has been the council's representative here and abroad. The young couple will reside at a home of their own in Riverdale.

I must tell you that Dr. J. Leimonas and J. Laučka, who had just arrived in Dayton that day were also present at the wedding banquet. The travelling guests sang several folk songs, gave short speeches congratulating the bride and groom, and gave the party a touch of Lithuanian wedding spirit.

The members are asked to participate in our hikes, pleasure trips, and swimming parties that are being planned for summer. Be there and enjoy yourselves, there's always plenty of fun! —A.D.M.

* * * * *

PROVIDENCE, R. I. — COUNCIL 103

The Convention Committee headed by Mary Bulaski, Josephine Matuza, and John Krepovich are very busy making the final arrangements for the 24th National Convention of the Knights of Lithuania to be held August 4, 5, 6.

The business sessions of the convention will be carried on as usual, but the social life will be interesting. On Sunday, August 2 the Providence boys will meet Lawrence in a baseball game. The early guests are welcome to the games. Monday evening, August 3rd, be will registration night of the delegates. An informal party will close the day's activities.

The Committee has arranged entertainment for all evenings during the Convention. Tuesday evening they will take you for a boat trip down the picturesque Narragansett Bay around Newport. This will be a moonlight sail with music furnished by the Brunswick orchestra. Wednesday a banquet will be held at the Biltmore Hotel. The principal speaker for that occasion will be the Very Reverend Lorenzo C. McCarthy, O. P. President of Providence College.

The activity of the 24th Convention will be brought to an end with a gigantic Convention Ball that will be held at the Roger Williams Park Casino. There the delegates and visitors will have a wonderful opportunity to meet many jolly young men and ladies of Providence. The committee hope that many old friendships will be renewed and new ones started.

Take notice, ye delegates, that you will remember the Providence Convention as long as you live. So don't fail to be there. —KID BURPER.

— V y t i s

CLIFFSIDE, N. J.—COUNCIL 111

Knights! I wish to introduce a person who at our last meeting as a guest showed so much activity and interest that we decided to make Ann Baltivich a member at once. Keep up that spirit Ann.

What was all the activity about? Well! We have decided to hold a "Confetti Dance". This will be the largest affair we have ever held. The date **Saturday Eve, June 27, 1936**. Of course it will be warm. But—not in the newest and largest air-cooled Cliffside A. C. Ballroom at Walker St. and Palisade Ave.

We will have a favorite Radio orchestra to entertain you. Contests, prizes and many other attractions are planned to make it an enjoyable evening. Those who don't wish to get lost in a snowdrift (of Confetti), kindly bring your shovels along; because confetti for which Cliffside is noted, will be free and plentiful to everyone.

The council extends its thanks to Mr. Jim Horbin who was responsible for the advance sale of a large amount of tickets.

Our Masked Marvel will challenge anyone to confetti eating contests, providing he gets beer to wash it down.

So don't miss the Knights' night on June 27.

—Good old Pete.

* * * * *

CHICAGO, ILLINOIS — COUNCIL 36

You people are all wrong. We still exist even though you haven't heard from us for a long time. Under the able leadership of our president Miss Eva Noreika (Yes, a girl, and what a girl?) we are always up to something, always keeping the members well entertained with our successfully executed socials. Ask any member — they'll tell you.

A few tid — bits:

Stephanie Rupšlauskas promised to love, honor, and obey Saturday, June 13. Now, Steph, don't let your housekeeping duties keep you away from us.

Did you notice at the last social how many dances Eddie Giedraitis had with that fair — headed lassie? I didn't.

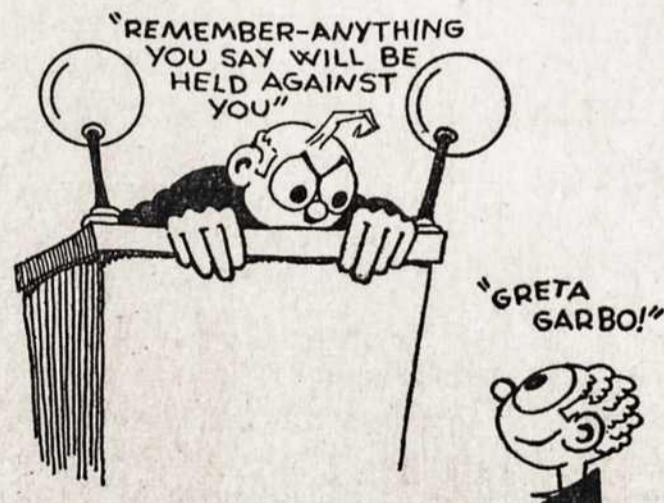
Clem Globis, why don't you attend our meetings and affairs more frequently? We all miss your helping hand, and your Pepsodent smile.

Who was feeling so good at our social June 15, that they didn't want to go home?

And talking of the social wasn't it just the "taps". No wonder, look who prepared it — Alice Norbut and Ann Seikauskas.

Till next time, I'll be seein' you.... —GUESS WHO?

* * * * *

GREAT NECK, N. Y.—COUNCIL 109

Some of you young ladies and gentlemen remember that Great Neck did not appear in the last issue of the VYTIS. First of all, I guess that it was because we were astounded by the fact that Indianaians took notice of the little Great Neckers. Then another reason is that the members of our lodge could not decide about whom I should write. Should it be Al Wesley, or Jane Glatke, or Helen Medalize, or Mary Lazaunik, or Frances Zorski, or many more.

We had a marvelous time at the Maspeth spring dance but we did not see as much of the Maspethtonians as we used to in previous dances. I guess that the reason was their duck suits, while we wore more informal suits.

It seems that C. Yonelunas and Cot Yuska are seen as much around the pinochle table as they used to...Our Johnny Masulis is now a godfather, think of that. I suppose we will all call him uncle or daddy. He is an uncle by the way.

Now that summer is here, I guess you as well as we will spend most of your time in the water imitating the ducks. I hear that some people from Maspeth and the surrounding country can swim. At least, I am positively sure of some of them, but for the others I cannot say. It's rather funny; last year none of us were working, while this year, every single man in our lodge has some position or other. Do you think that prosperity or something has come to our lodge? Toodle-o-o.

—Little Jonathan.

* * * * *

SVARBUS ATSIŠAUKIMAS I AMERIKOS LIETUVIUS IR DRAUGIJAS

Visi Amerikos Lietuviai žinot kad Clevelande, Ohio, statoma mūsų Tautos amžinas Paminklas Amerikoje — Lietuvių Kultūros Darželis. Darželis užima apie dviejų akrų plotą žemės, taigi didelis. Federalė valdžia iš viešų darbų fondo paskyrė Lietuvių Darželio įrengimui virš \$30,000, taigi pati Darželio forma ir sutvaarkymas atliekamas valdžios kaštais.

Lietuvių Darželis bus užbaigtas šią vasarą ir numatyta jo formalis iškilmingas atidarymas Rugpiučio 23 dieną. Tose iškilmėse galės dalyvauti arba prie jų prisidėti plačios Amerikos Lietuviai. Tai bus istoriška diena, kurią kiekvienas privalo atminti.

Darželyje jau stovi Dr. Jono Basanavičiaus paminklas ir bus įrengta Gedimino Stulpai.

Bet dar reikalinga įrengti Birutos Fontanas ir du svarbūs paminklai — Dr. Vinco Kudirkos ir Poeto Maiironio. Tie dalykai ir visi kiti pagražinimai Darželyje reikalingi įsidėti patiems Lietuviams.

Clevelandiečiai tam tikslui sukėlė kelis tūkstančius dolerių. Bet šis Darželis bus visos Amerikos Lietuvių paminklas — nes tik vienas toks dalykas visoje Amerikoje tebus. Todėl Clevelando Lietuvių Kultūrinio Darželio Sąjunga šiuomi užkviečia ir prašo visos Amerikos Lietuvius, pavienius asmenis ir draugijas, klubus ir kuopas, prisidėti prie Lietuvių Kultūrinio Darželio įrengimo ir išpuošimo. Darželį per eiles metų gaus progos atlankyti visi Amerikos Lietuviai. Lai buna visų centas-kitas įdėtas į tą Darželį, lai jis būna visų mūsų šventovė ir pasididžiavimas.

Pinigus prašome siųsti šiuo antrašu:

Lithuanian Cultural Garden League.

6606 Superior Ave., Cleveland, Ohio.

Pasitikėdami jūsų paramos, liekame, su pagarba,
Clevelando Lietuvių Kultūrinio Darželio Sąjunga.

AR YRA EUROPOJE GRYNĄ RASĖ

Garsus anglų rašytojas Paklaustas laikraštinių apie rasizmą, jis pasakė: „Aš pats esu kilimo šiaurietis, dėl to ginče dėl rasizmo galiu užimti visai aiškia poziciją. Bet aš to nepadariau ir nepadarysiu, nes tas dalykas nevertas kiaušinio lukšto. Europoje grynų rasų nėra, — gal tik škotų foksterjerių (šunų) rasė. Asmeniškai, aš įtariu, kad kaikiurių vokiečių politikos veikėjų gyslose ne ariškas kraujas... Nacionalsocialistų iškeltas rasizmo klausimas yra išvisu tik neatsikratoma idėja, bet galo kenksminga, pirmiausia, tiems politikos veikėjams, kurie jos apsėsti.

SEIMO RINKIMAI LIETUVOJE

Birželio m. 9 ir 10 dieną visoje Lietuvoje įvyko rinkimai atstovų į seimą. Tenka pastebėti, kad paskutinysis Lietuvos seimas buvo paleistas gruodžio m. 1926. Ar naujasis seimas atneš reikalaujamos gerovės, sunku spręsti.

ANGLŲ GARLAVIS „QUEEN MARY“

pradžioje birželio m. atplaukė į New Yorką pirmą kartą. Sakoma, kad kelionėje per Atlantą garlavis plaukęs greitokai, bet dėl esamų tirštų miglų arčiau prie Amerikos žemyno nepavyko paveržti iš S.S. Normandie jo greitumo rekordo.

GUB. ALF. LANDON iš Kansas valstybės paskutiniame republikonų suvažiavime Clevelande buvo naminuotas į J. V. prezidentus, o Chicago laikraščia leidėjas pulk. Knox į vice-prezidentus. Republikonų partija tikisi, kad lapkričio m. rinkimai bus jų naudon.

„AUKSO KARŠTLIGĖ“ MEKSIKOJE

Meksikos ūkio ministerija praneša, kad Sonoros valstybėje neseniai buvo surasta žemėje aukso. Ryšium su tuo Meksikoje kilusi „aukso karštligė“. Aukso ieško 7.000 žmonių.

KAIP ATSIRADO PASVEIKINIMAS KEPURĖS PAKĖLIMU

Vyrų paprotys pasisveikinti savo tarpe ir pasveikinti kitus kepurės pakėlimu yra užsilikęs iš viduriniųjų amžių. Anais laikais riteriai, „silpnosios“ lyties akivaizdoje gražiai nuimdavo nuo galvos savo sunkiasias šarvų kepurės, tuo pareikšdami, kad čia jų gyvybei nėra pavojaus.

106 METŲ SENIS KAUNE

Vincas Balsys, neseniai atsikėlęs iš Babtų ir apsigyvenęs Kaune, Ugniausių g-vėje 19 nr., jau yra sulaukęs 106 metų. Senis dar ūktas, sveikas, šnekus, rūko. Plačiai pasakoja apie baudžiavos laikus. Jo proanukai dabar turi po 10—15 metų. Sakosi, jo tėvas miręs turėdamas 90 metų, o jo tėvo tėvas — 115 metų.

DANAKILŲ DYKUMA VIRSIANTI EŽERU

Iš Romos pranešama, kad viešųjų darbų ministerija paruošė planą paversti danakilų dykumą, Etiopijoje, ežeru. Danakilų dykuma yra 104 mtr. žemiau jūros paviršiaus. Sujungus su Raudonąja jūra kanalu, dykumos vietoje būtų ežeras. Tokio atsitikimu pasėkoje, vyriausiai, sušvelnėtų šiaurės vakarų Etiopijos klimatas. Be to, lygmens skirtumas įgalina kanale pastatyti galingą elektros stotį.

LIETUVA TARIASI SU VOKIETIJA

BERLYNAS. — Gegužės 18 dieną Berlyne pradėjo posėdžiauti mišri Lietuvos Vokietijos komisija ginčijamiems pilietybės klausimams spręsti. Iš Lietuvos pusės komisijos posėdžiuose dalyvauja Lietuvos delegacijos pirmininkas dr. J. Sakalauskas, delegacijos narys dr. D. Krivickas ir delegacijos sekretorius A. Gailius.

SULTONAS KATALIKAS

Ihaugirio valdovas sultonas Ruhida šventė savo viešpatavimo 25 m. jubiliejų. Jubilijato noru iškilmės prasidėjo šv. mišiomis, padėka Dievui. Sultonas, būdamas uolus katalikas, labai rūpestingai remia katalikų misijas ir globoja misijonierių kunigų seminariją.

Jo paties kelias į katalikybę buvo sunkus. Gimė pagoniu, 1928 m. perėjo į protestantus. Gulėdamas vienuolių katalikų ligoninėje, ėmė daug skaityti apie Švč. Mariją. Pagaliau, pareiškė norįs tapti kataliku. Savo tautoj sultonas labai mylimas už didelį teisingumą ir gerumą.

SUOMIAI ČIGONUS VARU VARO Į PIRTĮ

Suomių valdžia neseniai patyrė, kad dėmėtosis šiltinės platinimas yra gausiausias tose apylinkėse, kur lankosi čigonai. Norėdamos šiai pavojingai ligai kelią užkirsti, Suomijos valdžios įstaigos griebėsi kuo grieščiau priemonių: keliaujančius čigonus suima žandarai, varu nuvaro į pirtį, įsako vykti į išutinėjimo įstaigas, liepia chemiškai išvalyti drabužius arba juos pakeisti visiškai naujais.

ŽMOGAUS AUGIMO REIŠKINIAI

Norvegų mokslininkų tyrimų duomenimis apie metų laikų įtaką žmogaus kūno augimui nustatyta, kad kovo mėn. ir rudens pradžioje bręsta daugiau žmogaus kūno svoris. Tuo metu augimas nežymiai sumažėja. Visais kitais mėnesiais labiau pastebima augimas. Smarkiausiai žmogaus kūnas auga vasaros ir žiemos metu.

KARALIAUS EDVARDO VAINIKAVIMAS

Londonas praneša, kad karaliaus Edvardo VIII vainikavimas paskirtas 1937 metų gegužės 27 d. Jau artimiausiomis dienomis bus pasirašytas atitinkamas įsakymas.

JUOKAI

ŠYKŠČIAUSIAS...

Trys žydai ginčijasi dėl to, katras iš jų matė šykščiausią pasauly žmogų.

— Aš, — sako pirmasis, — pažinau žmogų tokį šykštų, jog jis atkimšdavo savo rašalinę tik plunksnai pavilgyt, rūpindamasis, kad rašalas neišgaruotų tada, kada jis rašo.

— Aš, — sako antrasis, — pažinau žmogų, kuris buvo toks šykštus, jog jis stabdydavo savo laikrodį visai nakčiai, kad laikrodžio mechanizmas nediltų be reikalo.

— O aš, — sako trečiasis, — mačiau didžiausią šykštuolį, kurį žemė ligšiol nešiojo. Tatai buvo senas žydas, toks šykštus, jog jis neskaitydavo jam padovanotų knygų, kad nesusidėvėtų jo akiniai.

Gdytojas (paciento žmonai): — Tamstos vyro būklė gana sunki. Jisai turi tuojau atsigulti ir aš jį lankysiu 2 kartu per dieną.

— Ak, tik nelaimė, kad mes esame ligonių kasos nariai!

— Kaip? Ligonių kasos nariai! Kodėl tamsta man iš karto nepranešei? Tamstos vyrui pakaks poros stiklų karštos arbatos išgerti ir dalykas baigtas...

APGAVO BEPROTĮ

Vienas smarkus pamišėlis kažkaip išsigrūdo iš savo kameros beprotnamy ir užlipo ant stogo. Prižiūrėtojas nusekė paskui pamišėlį ir tempė jį žemyn. Bet pamišėlis stipriai sugriebė prižiūrėtoją ir suriko:

— Abu šokim žemyn!

— Palauk! — ramiai tarė prižiūrėtojas. Kokia čia gudrybė šokti nuo stogo žemyn?! Bet va, nulipkime žemyn, o paskui iš ten šokime ant stogo! Tai bent bus dyvo!

Pamišėlis pagalvojo, o paskui sutiko Abudu nulipti žemyn. Pamišėlį vėl uždare jo kambaryje.

BRANGŪS PAVEIKSLAI

— Įsivaizduoju sau, kaip buvo turtingi Rafaelis, Leonardo da Vinči ir kiti didieji dailininkai!

— Kodėl tai manai!

— Nagi, tik pagalvok, kiek jie imdavo už savo paveikslus, kai jie buvo nauji, jeigu dabar už senus desėtkais tūkstančių moka.

MOKYKLOJE

Mokytojas aiškina vaikams apie vagystę.

— Vaikai — sako — jeigu aš kokiam nors žmogui įkiščiau ranką į kišenių ir norėčiau pinigų ištraukti, tai kas aš būčiau?

— Žinau — atsiliepė Petrukas. Tamsta būtum jo žmona.

Riverview Inaugurates Great New Price Policy!

In order that all persons may enjoy the many stellar amusement attractions to be found at Riverview the Park Management has inaugurated a price policy which they believe to be the greatest value in entertainment available in the city. This new price scale was started last season and was so popular they decided to continue it this year.

Beginning on opening day, Wednesday, May 20th, and running throughout the season, every Monday, Wednesday and Friday will be TWO CENT day. Each Tuesday and Thursday evenings beginning at 6 P. M., will be FIVE CENT night. This almost unbelievable price schedule does not only mean that the admission to the Park is Two cents and Five cents, but that practically all of the popular coaster rides and other feature attractions will be available at these amazingly low prices.

HUGE SUM SPENT TO RENOVATE RIVERVIEW PARK FOR 1936 DEBUT

Approximately \$250,000 was spent by Riverview Park Amusement Company for additional feature attractions, landscaping, painting and repairing, fitting the great fun center for its 1936 season.

One of the many Park innovations is its great new lighting effect, which greets one immediately upon entering the Park. Instead of the old fashioned method of lighting with large arc lights and bulbs, the Park now features a most modern and dazzling indirect lighting system. The many colors of the spectrum are recreated in unbelievable display of electrical brilliance. One of the most outstanding examples will be found on the famous "Chute-the-Chutes" ride. Indirect lighting effects shed multi-colored rays of lights on the water as it cascades down the long slide, transforming the entire scene into "Alice in Wonderland" reality.

Mr. Wigmore — You promised me before we were married that you would never look at any woman but me.

Senator Wigmore—I thought you understood that was only a campaign promise.

EXTRA!

EXTRA!

MARGUČIO PIKNIKAS

28 BIRŽELIO-JUNE

THE OAKS

(119-ta ir Archer Ave.)

JAUNI, SENI, DIDI, MAŽI — VISI, KAD IR BASI, VYKSTAM Į PIKNIKĄ.

MUZIKA, DAINOS, ŠOKIAI IR KITOS LINKSMYBĖS.

IŽANGA TIK 25 CENTAI.

KVIEČIA,

MARGUTIS

ANNUAL K OF L DAY

Saturday, July 4

— AT —

Vytautas Grove

115th and Crawford Avenue

SOFTBALL TOURNAMENT

Girl's Games

Community Singing

MUSIC BY DEL HAMMELEN'S ORCHESTRA

Dancing From 2 to Midnight

Entree 12 noon

Admission 25c.